

ZNAMENÍ

(Token)

kázáno 1. 9. 1963 v Jeffersonville, Indiana, USA

Dobré jitro vespolek. Jsem rád, že jsem dnes ráno znovu na bohoslužbě. Nevěděl jsem, zda se vrátíme, avšak Pán cestu připravil, takže jsme mohli být na tuto bohoslužbu zpátky.

V této lekci nedělní školy dnes očekáváme něco velkého ze Slova. Dnes večer budeme mít bohoslužbu s uzdravováním, spojenou s Večeří. Dříve však bude požehnání dítěte.

Je to podivuhodné: Kolik jich bylo zde minulou neděli, za než bylo modleno – pocítujete výsledky, cítíte, že jste uzdraveni? Tak zdvihněte své ruce a chvalte Pána. Ó, hleďte, i já jsem to pocítil, chtěl jsem to jen od vás vědět.

Děje se něco, o čem vám později budu vyprávět. Je to nádherné a podivuhodné. O tom budeme mluvit v jiném shromáždění. Začíná se to právě dít. Jsme za to tak vděční.

Byl jsem se svými přáteli v Kentucky. Nebylo to jistě jen kvůli honu na veverka. Měli jsme nádherný čas, začez jsme Pánu vděční.

Po těchto shromážděních musím jít domů a vrátím se pak opět po nějakém čase cestou na shromáždění v New Yorku. Pokud budeme míti tu možnost být zde, rádi bychom uspořádali v kapli shromáždění. Pak se opět vrátím a půjdu do Shreveportu. Poté půjdu opět domů, abych během svátků byl znovu zde. Bude-li Pán chtít, přivedu svoji rodinu opět zpět.

(Všcobecná oznámení)

Modlete se za nás. Milujeme vás, to víte. Očekáváme od proseb a porozumění více, než můžeme kdy pochopit nebo pomyslit, že to Pán učiní. Věříme, že dnes večer bude velká bohoslužba s uzdravováním. Nebudu příliš dlouho mluvit, neboť se bude konat dnes večer Večere. Asi po dvaceti nebo třiceti minutách začneme s modlitební řadou. Bezprostředně nato bude Večeře. Jste všichni vítáni, abyste s námi zůstali. Radovali bychom se z toho. Na Večeři smí mít každý věřící bez omezení účast.

Než budu čísti z Písma, rád bych, abychom sklonili své hlavy k modlitbě. Poprosím svého dobrého přítele bratra Lee Vayle, aby nás vedl na modlitbě, aby Bůh ráčil požehnat Svému Slovu.

(Br. Vayle se modlí)

S uctivou bázní a vážností se nyní blížíme Slovu. Dnes ráno bych chtěl čísti z 2. Moj. 12,12-13. Poslouchejte, prosím. Smím vás o to poprosit, abyste si před Večeří dnes večer přečetli celou 12. kapitolu? Neboť v 11. verši je nám podávána zpráva o tom, jaké přípravy měly být vykonány pro cestu a hod beránka (Pascha – podle Kral. Bible „fáze“). Chceme to vše pozorovat s uctivou bázní.

Nyní čteme od verše 12 ve 12. kapitole:

„V tu, noc zajisté půjdu po zemi Egyptské, a budu bítí všecko prvorozené v zemi Egyptské, od člověka až do hovada, a nade všemi bohy Egyptskými učiním soud: Já PÁN. Krev pak ta na domích, v nichž budete, budeť vám na znamení; a když uzřím krev, pominu vás, a nebude mezi vámi rána zahubující, když bítí budu prvorozené v zemi Egyptské“

(Podle něm. překladu Mengeho Bible ve 13.verši: **„pominu vás šetrně“**)

Nechť Pán požehná Svě svaté Slovo.

Z tohoto textu bych chtěl zvolit pojem **„Znamení“**. Na základě tohoto Slova bych rád mluvil a učil tak jako v nějaké lekci nedělní školy, abych vyhmátl pojem „znamení“. Bible zde říká: **„...Krev ... bude vám na znamení...“**; chceme použití slova „znamení“.

Mám poznamenáno mnoho míst z Písma, neboť nevím, kdy budu opět zde. Také nevíme, zda by to nemohlo být naše poslední sejití.

Tak se chceme pokusit, pozorovat toto s uctivou bázní. Víím, že je to závažné. Pán nám dal krásné dopoledne pro tuto bohoslužbu. Chceme se nyní soustředit na všechno, o čem budeme mluvit, v případě, že v tom bude obsaženo něco, co by vám chtěl Pán oznámit, aby se vám toho dostalo.

Nestojíme zde, abychom byli viděni. Nepřišli jsme sem, aby druzí spatřili, jak jsme oblečení. Jsme tu jen kvůli jedné věci, totiž té, jak se náš bratr modlil: „Jsme zde, abychom slyšeli Slovo – Slovo, kterého se nám dostalo. To chceme, neboť to je to jediné, co znamená pro nás všechno – něco zůstávajícího, co nám může pomoci.

Jsme smrtelný lid. Všichni lidé kráčejí vstříc věčnosti, a potom? Bylo nám poskytnuto dostatek času, abychom učinili své rozhodnutí, kterou cestou chceme jít. Cesta je před námi. Záleží na tom, který směr zvolíme. Tak to On učinil s Adamem a Evou, tak to činí s jedním každým z nás. Musíme na to myslet, zcela

lhostejno, co děláme a jakkoli úspěšní můžeme v životě být – bez Krista jsme všechno ztratili.

Když tedy On je všechno, co potřebujeme, pak bychom byli pošetilí lidé, kdybychom to nepřijali a nevzali si to k srdci. Nejen, že to přijmeme, ale je připraveno ještě něco většího. Když jste to přijali, pak to nepoložíte na regál – musí toho být použito. Bylo by to, jako kdybyste šli k lékaři a postavili pak medicínu na regál. Když tam jdete a dáte si předepsat medicínu, pak ji užívejte. Dělá-li vám nějaká nemoc potíže a vy dostanete předepsaný lék, pak jej berte, neboť vám má pomoci. Berte jej podle předpisu, neboť již na několika minutách to může záležet, jakým způsobem se něčeho použije.

Co my víme, zda v tomto případě okamžik vašeho rozhodnutí neurčuje váš věčný cíl. Berte to tak, jak ON vám to nabízí.

Znamení. **„Krev bude vám na znamení.“** Nuže, za prvé, co je to znamení? Je to slovní pojem, který je všeobecně používán mezi anglicky mluvícími lidmi, obzvláště zde v Americe. Znamení je důkaz. Jízdenka je znaméním a důkazem toho, že cena za cestu byla zaplacená. Vejdete a koupíte jízdenku, která je vám dána jako důkaz. Smí jí být použito jen k tomu určitému cíli. Pro jízdu drahou je to znamení, že jste si svoji jízdu zaplatili. Je to důkaz pro vás a musí ho být za tímto účelem použito.

Zde tedy mluvíme o tom, jak Bůh mluvil k Izraelitům: **„Krev beránka bude vám na znamení“**. Beránek – zabitý Izraelity – byl tím od Boha požadovaným důkazem. Musela to být krev. Bůh požadoval znamení a dal je Izraelitům a žádný jiný důkaz to nemohl být. Nebyl by býval uznán. Světu se to zdá být bláznovstvím, avšak z Boží strany je to ta jediná cesta. To jediné, co požaduje, je znamení. Musí tu být. Nemůžete mít důkaz dříve, dokud není jízda zaplacená. Pak vlastníte znamení, které vám tu výsadu dává a zaručuje volný přístup. **„Uzřím-li krev, pomínu vás šetrně“**. Je to to jediné, co On uzná. Nic jiného nemůže její místo zaujmout. Žádná náhražka, žádná denominace, nic jiného než to. Bůh řekl: **„Jedině na to chci popatřit.“**

Zcela lhostejno, jak spravedliví, jak dobří byli, jaké vzdělání měli, jak byli oblečení – znamení bylo to jediné. **„Uzřím-li znamení, pomínu vás šetrně“**.

Krev byla znaméním, čímž bylo požadavku Jehovy učiněno zadost. Krev představovala důkaz. Krev byla znamení. Za život, o kterém Bůh řekl: **„... neboť jestliže z něho budeš jísti, musíš zemřít smrtí“**, byl tímto způsobem obětován zastupující život za život věřících. Bůh ve Svém milosrdenství přijal zástupnou oběť za posvrtněnou osobu.

Když se Jeho dítě poskvnilo hříchem nevíry proti Slovu, přinesl Bůh – „... **bohatý jsa v milosrdenství...**“ – zástupnou oběť. Spočívala v tom, že něco muselo zemřít místo vinného. Nic jiného to nemohlo způsobit. Proto nebyla nic platná jablka, broskve a plody, které přinesl Kain. Musel to být život, který je v krvi. Pak to obětované opustil život. Krev byla důkazem, že byl rozkaz Boží splněn. Nuže, co požadoval Bůh? Život. Krev ukazovala, že život byl obětován, že něco zemřelo. Podle požadavku Božího byl život položen a krev byla vylita. Krev byla znamením, že život vyšel. Krev zvířete, o kterém Bůh mluvil, které muselo být obětováno, jehož krev platila za znamení. Věřící uctívač byl znamením ztotožněn se svojí obětí.

Nuže, nechtěl bych se příliš dlouho zdržovat s těmito citáty, ačkoliv celé bohoslužby by k tomu mohlo být použito, chtěl bych však obzvláště vyjádřit to, že věřící byl se svojí obětí ztotožněn. Nešlo jen o přinesení oběti, nýbrž o to, že obětující byl postaven na roveň oběti. Nejdříve musel položit své ruce na svoji oběť, aby se s ní ztotožnil. Potom byla přinesena krev a tím stál pod krví. Krev musela být nad ním. Bylo to znamení, že se s ní staví na stejnou roveň a považuje se vinným. Tím zaujala nevinná oběť jeho místo a zastoupila jej.

Jaký to překrásný obraz! Ó hleďte, vykopený. Právnímu požadavku bylo vyhověno, požadavku svaté spravedlnosti Boží bylo učiněno zadost; Bůh pravil: „Požaduji tvůj život.“ Když hřích vstoupil v život, zaujala místo nevinná zástupná oběť. Byla to krev zvířete – ne jablka nebo broskve. Tím by semeno hada muselo být každému tak naprosto jasné – šlo o krev, a krev nemohla přijít z nějakého plodu, přišla z nevinné oběti zástupné. Prolitá krev byla důkazem toho, že zvíře zemřelo.

Vzývající, který použil krev za sebe, dokázal tím, že měl podíl na vykopení, neboť se postavil na roveň s obětí, sám se spojil s obětí, a krev byla považována za znamení. Ó, jak obdivuhodné! Jaký obraz to je! Je to dokonalé podobenství na Krista.

Věřící, který dnes stojí pod prolitou krví a ztotožňuje se s obětním Beránkem – hleďte, je to tak dokonalé, jak jen to být může. Vidíte, že zvíře zemřelo, Beránek – to nejnevinnější zvíře, které máme. Když Bůh Ježíše Krista identifikoval, představil Jej jako beránka. Když chtěl Bůh sám sebe identifikovat, představil se v podobě holubice. Holub je ze všech ptáku nejnevinnější a nejčistší a beránek je nejnevinnější a nejčistší ze všech zvířat. Tak vidíte, že když Ježíš byl Janem pokřtěn, říká Bible: „**Viděl jsem Ducha Božího jako holubici na Něj sestupujícího.**“ Kdyby to byl býval vlk nebo nějaké jiné zvíře, pak by se s ním

povaha holubice nemohla shodnout. Toto bylo možné jedině s beránkem. Tyto obě povahy se sešly. Souhlasily spolu.

Vidíte nyní to předurčení? Zrodil se jako beránek, vyrostl jako beránek, zemřel jako beránek. On byl ten Beránek. Proto je to ten jediný druh povahy ducha, který může přijmout Slovo a Krista. Ostatní se budou pokoušet, aby to dostali.

Avšak jak můžete položit Ducha Božího na povahu vlka? Je hněvivá a zlá, tam by nemohl zůstat. Duch Svátý by ihned utekl. Co by se bývalo stalo, kdyby holubice sestoupila a místo beránka našla jiné zvíře? Co nejrychleji by byla odletěla zpátky. Avšak když našla povahu, s kterou souhlasila, vznikla jednota. Potom řídila holubice beránka. Všimněte si, vedla beránka k zabití. Beránek byl poslušný holubici. Zcela lhostejné, kam byl veden, on byl ochotný jít.

Ptám se dnes sebe: jestliže nás Bůh vede k životu dokonalého odevzdání se v Jeho službě, zda se náš duch někdy nevzpírá – v tom se to ukáže. Ptám se sebe, zda jsme beránkové. Beránek je poslušný. Beránek je nezištný. Nepožaduje ani to, co jemu náleží. Můžete jej položit a vlnu ostříhat, nebude proti tomu ničeho namítat, obětuje všechno, co má – to je beránek. Dává všechno, sebe sama a všechno, co má. Tak je to s pravým křesťanem. Jestliže jimi jsou, obětují sama sebe a nebudou dbát o věci tohoto světa, nýbrž všechno, co mají, dávají Bohu. Nuže, Kristus byl dokonalým Beránkem. Obětováním tohoto Beránka byla použita krev. Přirozený beránek v Egyptě byl jen symbolem. Když bylo použito krve, byl poznávacím znamením. Co znamená tedy krev tohoto Beránka? Znamení, že jsme zemřeli sami sobě a byli postaveni na roveň naší oběti. Potom budou Beránek, krev a ta osoba sjednoceni – oběť a ten věřící. Ve svém životě jste identifikováni vaší obětí. Ta vás činí tím, čím jste. Tím bylo znamení důkazem poslušnosti. Krev dokazovala, že uctívač beránka usmrtil, přijal a použil pro sebe znamení, za které se nestyděli. Nic o to nedbal, kdo to viděl, chtěl přece, aby to mohl každý vidět. Byla proto na veřejně dveří natřena, aby každý kolemjdoucí mohl znamení vidět.

Hleďte, mnoho lidí by chtělo být křesťany, chtějí to však utajit, obzvláště před těmi, s kterými se stýkají. Mnozí z nich předstírají, že jsou křesťany, nechťejí však, aby ten neb onen o tom něco věděl. Nuže, hleďte, to není žádné křesťanství. Opravdové křesťanství musí přinášet svůj důkaz veřejnosti – ve veřejném životě, v úradě, na ulici, když vzniknou těžkosti, ať kdekoliv v Církvi, nebo někde jinde Krev je znamení a znamení musí být upotřebeno. Bez tohoto by byla dokonce Smlouva neúčinná. Krev byla znamením, že tato osoba byla vykoupena. Byli vykoupeni dříve, než se něco stalo. Vírou upotřebili krev, dříve než nastalo vyjítí. Krev byla použita ve víře, že se tak stane. Muselo dojít k použití, dříve, než

přišel hněv Boží na zem. Bylo by bývalo příliš pozdě, když hněv nastal. Zde tedy máme naši lekci. Kéž by vám to bylo v tomto okamžiku připomenuto, neboť nadejde doba, kdy již nebudete s to krev použítí.

Beránek byl zabit ve večerní době, a krev byla natřena ve večerní době. Pochopili jste to? Teprve ve večerní době se tento úkon odbýval. Žijeme nyní ve večerní době tohoto století. Toto je večerní doba pro církev. Toto je večerní doba pro mne, je to večerní doba pro moje poselství. Umírám, jdu, vycházím ve večerní době evangelia.

Prošli jsme ospravedlněním atd., avšak toto je doba, v které tu musí být znamení. Řekl jsem vám poslední neděli, že mám něco, o čem jsem vám chtěl mluvit – to je ono. Doba je tu, kdy si s tím déle nemůžete již zahrávat, musí být vykonáno, co vykonáno býtí má. Musí to být vykonáno nyní, neboť vidíme, že hněv se chystá přijít na zem a každý, kdo nestojí pod znamením, zahyne. Krev bude mluvit za vás.

Všimněte si, život zvířete nemohl přejít zpět na člověka. Krev byla vylita, život unikl, neboť obojí bylo sjednoceno. Život je v krvi, avšak život zvířete nemohl přejít zpět na vzývajícího. Když vylil krev beránka, vyšel život, nemohl se ale vrátit na člověka, neboť to byl život zvířete bez duše. Zvíře neví, že je nahé, nepozná, co je hřích, neví o tom nic. Proto je to živá bytost, nikoliv ale živá duše, a proto nemohl život zvířete přejít zpět na život lidský.

Jde tedy o život, o krev – o duši v životě. Duše je povaha života, proto nemá zvíře žádnou určitou povahu. Krev byla důkazem, že život byl položen.

Avšak v tomto nádherném stavu, pod touto Smlouvou, rozeznáváme mezi krví a životem. Znamení pro věřící nyní je Duch Svatý, ne krev jako tehdy – chemické složení – nýbrž Svatý Duch Boží. To je to znamení, které Bůh v této době vyžaduje od Církve. Toto znamení musí Bůh vidět. Musí to vidět v jednom každém z nás, zatímco se blíží večerní stíny a hněv je připraven, aby byl vylit z výše na bezbožné národy, jakož i na nevěřící věřící, na vyznavače, kteří je (znamení) nemají. Byl jsem vám příkladem a žil správným způsobem mezi vámi, abyste mohli vidět, jaké postavení máme zaujmout, dříve nežli tyto věci řeknu.

Ó, my žijeme ve stínu, hněv se hotoví nás stihnout. Bůh vyžaduje důkaz, že jste sami obdrželi znamení – Ducha Svatého. Je to ten jediný způsob a jediná známka toho, že Bůh přejde kolem vás šetrně, neboť je to ten skutečný život Ježíše Krista, který se navrátil do věřících. Život zvířete se nemohl vrátit, proto musela být krev natřena na veřeje dveří. Každý, kdo šel kolem, to mohl vidět. Věděli: na domě, na dveřích je znamení. Krev života, který musel přede dveřmi zemřítí. Amen!

Na stejný způsob to musí být s jedním každým věřícím dnes. Naplněn Duchem Svatým, znamením toho, že vylitá krev Beránka – že život, který byl v Beránkovi – se navrátil a byl ve věřícím zapečetěn. Každý, kdo půjde kolem vás, promluví na vás, nebo se s vámi stýká, uvidí, že krev byla použita. Důkaz života, který byl v krvi, je ve vás. Jste bezpečni před hněvem. Na tom jedině záleží, ne na nějakém členství. Život zvířete nemohl přijít na věřícího nýbrž měl pouze vzbudit vědomí a ukázat, že přijde dokonalá oběť.

Jak by mohla být ještě dokonalejší oběť než Bůh sám? Neboť On sám se stal smířením. Bůh se stal tělem, vylil Svou vlastní Boží krev – toto byla ta jediná možnost, že se život Boha mohl navrátit, neboť každý z nás se narodil přirozeným plozením, proto je v člověku život tohoto světa. Tento život nebude mít žádné trvání. Je již souzen a odsouzen. Nemůžete jej záplatováním vylepšit. To prostě nejde. Není žádná možnost, abyste jej sami napravili nebo zlepšili. Musí zemřít. To je ten jediný požadavek. Musí zemřít a jako náhrada vchází do vás život Ježíše Krista, kterým je Duch Svatý, znamení Boží, že jste přijali Krev Jeho Syna Ježíše Krista.

Ve dnech Lutherových byl kladen důraz obzvláště na víru. Ve dnech Wesleye byl kladen obzvláště na krev, avšak toto jsou poslední dny, ve kterých je potřebné znamení. To všechno dohromady tvoří souhrn pro vytržení (vzetí).

Když nějaká matka přivádí na svět dítě, přijde nejprve voda potom krev a potom duch, život. Z těla našeho Pána Ježíše Krista přišla voda, krev a život. Celá Církev, Nevěsta, byla společně utvořena ospravedlněním, posvěcením a křtem Duchem Svatým, který je tím znamením.

V dopise Židům 11, 32-40 čteme o všech těch, kteří tehdy chodili po této zemi a svou naději skládali v Bohu, bez nás však nemohli dojít k dokonalosti.

Církev v této době, která obdržela znamení křtu Duchem Svatým, je obmyta v Krvi a Duch Svatý je nad ní. Bez nás nemohou ti před námi zesnulí vstát z mrtvých. Očekávají na naše dokončení. Bůh zaslíbil, že to učiní. Budou u toho lidé, nevím, kdo, budou to přece někteří, kteří na tom budou mít účast. Jen za jedno jsem odpovědný: kázat to. Boží věc je, vyhledat předurčené semeno. Tito budou všichni u toho. Všichni potom budou sjednoceni: všichni, z každého věku, kteří prošli vodou, krví a skrze časové období (věk) se znamením Ducha Svatého.

Nyní hleďte, Izrael prošel mnohým, avšak ve večerní době bylo požadováno znamení; nikoliv zrána, nikoliv ve dnech přípravy beránka, Izrael věděl, že něco přijde. I Luther to věděl, Wesley to věděl, Finney, Knox a Calvin to věděli.

Toto nyní je ono. Oni věděli, že přijde doba, kdy se navrátí do Církve ohnivý sloup. Věděli, že musí přijít čas, kdy se toto stane, nežili ale dosti dlouho, aby to mohli spatřit, avšak vyhlíželi po tom. Izrael věděl, že něco přijde. Byla to krev beránka, znamení, které bylo ve večerní době natíráno na večeře dveří. Avšak beránek již byl obětován. Během těch všech časů to byl beránek. Tak to byl beránek v Lutherově době a rovněž tak v době Wesleye.

Avšak nyní je doba znamení. Každý dům musí být pod ochranou znamení. Každý dům Boží musí být ochráněn znaméním. Všichni, kteří jsou uvnitř, zůstanou zachováni pod znaméním. Dům Boží je tělo Ježíše Krista. Jedním Duchem byli jsme pod tímto znaméním pokřtěni v jedno tělo a stali jsme se jeho částí. Bůh řekl: **„Uvidím-li znamení, přejdu kolem vás šetrně.“**

Ó, jaká hodina to je, v které žijeme! Věřící ztotožnění s krví. Tehdy z krve vyšel život, nemohl se ale navrátit. Byla natřena.

Nyní je Duch sám znaméním. Duch Svatý sám v sobě je to znamení, nikoliv krev. Krev byla vylita na Golgotě. To je pravda. Avšak pohleďte, v krevní buňce byl život. Chemické součásti neměly ten život, nýbrž oživily teprve, když do nich vešel život. Stal se mužem, ten muž byl Immanuel, Bůh v těle. Avšak tento život vyšel z chemických součástí a vrátil se zpět, proto je znaméním Duch Svatý v Církvi, aby byl Kristus viděn. Tak to musí být. Muž a žena stávají se jedno, tak jsou také Nevěsta a Kristus jedno. Služba Nevěsty a služba Kristova je tatáž. Co Ježíš Kristus započal konat, to činí ještě i dnes. Jeho smrt Mu nemohla překážet. Ne, nikdy! On se vrátil. Nikoliv jako nějaká třetí osoba, nýbrž jako tatáž osoba se vrátil v podobě Ducha Svatého a působí nadále, jak je nám o tom podávána zpráva ve Skutcích apoštolských. **Ježíš Kristus, tentýž včera, dnes a na věky.** To je ten důkaz, to je to znamení.

Když Petr a Jan šli kolen chrámových dveří, řekl: **„Zlata a stříbra nemám; co však mám, to ti dám: Ve jménu Ježíše Krista z Nazaretu: Vstaň a chod!“**

Lidé věděli, že to byli mužové neškolení, ale naslouchali jim a poznali, že Ježíš byl s nimi, neboť důkaz byl očividný, **„...Co ale, mám...“** Viděl tam ležet toho ubohého bratra, zmrzačeného a zohaveného. Skrze stejný život, který byl v Kristu a také v nich byl, mohl říci: **„Co ale mám...“** Ježíš řekl: **„Ve jménu mém budete ďábly vymítat.“** Ne „Já budu...“, nýbrž „vy to budete činit“. Jestliže řeknete k té hoře. Ne když Já, nýbrž když vy řeknete té hoře...

Ó, bratře, hodina, v které se důkaz stává viditelným, se přiblížila. Můžeme to již vidět. Víme, že jsme blízko konce. Pohleďte na ta rozličná poselství a znamení a zázraky, které se staly.

Nuže, zde se věnujeme tomu, co se skrze Církev musí stát. Důkaz se musí stát zjevným. **„Spatřím-li krev, přejdu kolem vás šetrně.“** Nic jiného to nemůže způsobit. Musí to být krev. Nyní je Duch Svatý naším důkazem od Boha.

Před nedávnem přišel ke mně jeden theolog, učený baptistický bratr výborný člověk s jemným charakterem a řekl: „Bratře Branhame, ty mluvíš o Duchu Svatém, to přece není nic nového po celou dobu již jsme o tom učili“. Řekl jsem: „Je to tak?“ Odpověděl: „My jsme Ducha Svatého obdrželi.“

Odvětil jsem: „Kdy jsi Jej obdržel?“

Odpověděl: „Když jsem uvěřil.“ Nato jsem odpověděl: Pavel mluvil k jedné skupině v Skut. ap. 19, která může být přirovnána k baptistům. Kazatel, který se stal věřícím službou Janovou, dokázal Písmem, že Ježíš byl Kristus. Když nyní Pavel přišel do Efezu, našel tyto učedníky a zeptal se jich: **„Přijali jste Ducha Svatého, když jste uvěřili?“** Odpověděli: **„Nevíme o tom, že existuje Duch Svatý.“** Potom se jich zeptal: **„Jak jste tedy byli pokřtěni?“** Oni nebyli pokřtěni na Jméno Ježíše Krista, obětovaného Beránka. Oni se s Ním ještě neztotožnili. Věřili sice, bylo to ale jako s nějakým lékem, který je po ruce, a který ještě neužívali. Pavel přikázal, aby se ještě jednou dali pokřtít na jméno Pána Ježíše. Když se toto stalo, sestoupilo na ně znamení. Byli identifikováni skutky a znameními Ducha Svatého. Mluvili v jazycích, prorokovali a velebili Boha. Byli s jejich přinesenou Obětí ztotožnění. Duch Svatý potvrzuje naši příslušnost ke Kristu, ne členství u nějaké církve, nikoliv naše porozumění, byť byste toho sebevíce z Bible znali. Záleží na tom, kolik toho víte o autoru Bible a zda On ve vás může žít Svůj život. Vy sami jste zcela zanikli. Již více nejste. Pozorujete sami sebe jako mrtvé. Jen důkaz žije ve vás. Není to váš život, On to je. Pavel řekl: „Nyní nežiji již více já, ale Kristus žije ve mne.“ To je ten důkaz, který Bůh požaduje – být ztotožněn se svojí obětí. Život našeho Zachránce – Duch Svatý v nás. Ó, jak pozitivní (kladné) to znamení. Jiné znamení nepřichází v úvahu. Ó, kéž byste jen mohli tuto myšlenku pochopit. Kéž bych jen měl tu sílu dnes ráno, vyjádřit to slovy a vložit do vaší duše, co to znamená. Kdybyste jen mohli pochopit tu záruku toho! Spočinuli byste v tom.

Kdybyste se byli dopustili nějakého zločinu a museli byste se zodpovídat u nejvyššího soudu a viděli byste, že budete uznáni vinnými a odsouzeni k smrti, kdyby vás očekávala elektrická židle, plynová komora, provaz nebo jiný způsob

smrti, pak byste si vzali právního zástupce, který by vás zastoupil. Určitě byste si vzali toho nejlepšího a nejchytřejšího právního zástupce, který by byl k dosažení. Ulevilo by *se* vám v tom, mohli byste si trochu oddechnout. Avšak stále ještě by zůstávala otázka, zda tento právní zástupce bude moci ovlivnit porotu. Kdyby právní zástupce se svojí důkladnou znalostí zákona váš případ obhajoval, takže byste zůstali naživu; avšak přes jeho autoritu a řečnickou obratnost a vliv, který na soudce a porotu učiní, trvalo by oddychnutí jen krátkou dobu, neboť by stále ještě zůstávala otevřená otázka: Dokáže to?

V tomto případě však zaujal Soudce sám naše místo. Bůh se stal člověkem. Žádný právní zástupce by to býval nemohl učinit. Mojžíš a Zákon ne, a také ne proroci. Tak Soudce sám zaujal místo porotců, právního zástupce a soudce a vzal sám na sebe právní požadavek Svého zákona a zaplatil cenu. Byla by pro nás možná ještě lepší jistota? On poslal Svůj vlastní život na nás zpět, na svědectví, že nás přijal. Jaká to jistota! Ano, i kdybych putoval údolím stínu smrti, nebudu se báti žádného neštěstí, neboť Ty jsi se mnou...

Když zaujal místo soudce, porotců a právního zástupce, obhájil náš případ. Zaujal místo naše – nás, kteří jsme Jeho vlastním Zákonem byli shledáni vinnými – a otevřel nám opět přístup ke svatyni. Vzal náš hřích, zemřel a zaplatil cenu, vylil Svou Krev a dál nám Svůj důkaz – Svůj vlastní život. Nyní jsme dokonalí. Případ je vyřízen. Není již žádný hřích pro věřícího. Ó, Bože, měj slitování. Kéž by to lidé pochopili, že ten případ je vyřízen. Ježíš řekl: **„Kdo věří v má Slova a tomu, který mne poslal, má život věčný a na soud nepřijde, nýbrž přešel ze smrti do života.“** Případ je vyřízen. Amen!

To je jistota – když tu je znamení, když smrt táhne zemí, nemá již žádné moci. Znamení je tu. Avšak jen toto znamení je uznáváno. ON učinil vše, aby se nám dostalo tohoto důkazu. Důkaz je sám život Boha. Když Bůh stvořil prvního člověka, učinil ho synem. Tento syn se zkažil, neboť poslechl svou ženu Evu místo Boha. Žena poslechla ďábla místo svého muže. Když to učinili, byli zkaženi a tak začalo znečištění. Věděl, že po tomto činu se budou rodit děti na svět. Ovoce stromu uprostřed zahrady nesmělo být dotknuto. Když to ale přece učinili, uvalili sami na sebe hřích, proto je celé lidstvo zrozeno v hříchu a bylo beznadějně ztraceno; potom ale sestoupil Bůh. Byla tu jen jedna možnost, Adama a jeho potomstvo dostat zpět, totiž přijmout je jako syny. Jak se to mělo stát? Jeho vlastní Zákon vyřkl odsouzení. Potom se stal Otec nám rovný. To je ten skutečný Beránek. To je ten účel, který měl On na mysli. To je ten důvod, proč již v zahradě Eden byl beránek obětován, s vědomím, že beránek a holubice

se jednoho dne setkají a budou spolu. Jestliže to všechno vidíme, jsme navzájem spojeni. ON byl ochoten přinést takovou obět.

Nyní mohlo být znamení upotřebeno a my nejsme více hosty a cizinci, nýbrž syny a dcerami Božími. Adam a Eva, muži a ženy, sjednoceni opět jako synové a dcery Boží v Kristu Ježíši Jeho velkou obětí.

Aby tomu každý rozuměl: semeno tohoto života, které bylo zasazeno pro tento pozemský život, je pomíjějící semeno. Je-li život v tomto semenu zkáze podrobený život, zajde spolu se semenem! Avšak On vložil do semene věčný život a identifikoval je jako Svě Vlastní. Ve vzkříšení je probudí, nic se z toho neztratí. Vidíte, co myslím? Zde to máte. Potom nemůže již zahynout, neboť život je v něm, je to důkaz, spočívá nad tělem a nad duší takové osoby. Znamení je tu Duch Svatý, že Bohu náleží – je Jeho. **„Spatřím-li znamení přejdu kolem vás šetrně.“** – spolehlivé znamení.

Duch Svatý je naše znamení. Proto jste přešli ze smrti do života, když jste přijali Ducha Svatého. To je to, na čem záleží. Nyní je život ve vás. Nemůžete již zahynout.

Bible říká: **„Kdo je z Boha zrozen, ten nehřeší. On nemůže hřešit, neboť símě Boží v něm zůstává.“** (1. Jana 3,9) Amen! Semeno Boží v něm zůstává. Jak by mohl hřešit, když bezhříšný Bůh je v něm, a když on je v bezhříšném Bohu, jak může hřešit? Zcela lhostejno, co snad učinil, krev jej přikryla. Nyní je nové stvoření. Jeho žádost a jeho úsilí je nebeské, neboť byl proměněn. Není koukolem, nýbrž pšenící. Jeho žádost není již více ta stejná, jaká byla, to dokazuje. Vy řeknete: „Ó, já tomu věřím“, a pak hřešíte dále? Nuže, pak jste oklamáni. Jestliže tu znamení je, nemůže být nic jiného zjeveno.

Izrael musel zůstat pod krví, dokud neměl rozkaz k vyjití. Nevycházejte z pod krve. Kdo ten důkaz má, ten je v něm zapečetěn. Oni zůstávali uvnitř a očekávali tam, až nastane půlnoc a zazní pozouny. Když pozouny zatroubily a zazněl roh skopce, vyšli všichni se svými cestovními potřebami a vydali se na cestu – k zaslíbené zemi.

Totéž činí všichni muži a ženy, kteří jsou naplněni Duchem Svatým. Jsou vpečetěni a bezpeční před každou škodou a nebezpečím. Jejich celý život ukazuje, co jsou. Ať jdou kamkoliv, ať jsou zaměstnáni čímkoli, ať cokoliv mluví, jsou-li pohromadě s ženami, sejdou-li se se spolupracovnicí, zcela lhostejno s kým přijdou do styku – znamení je jednoduše zde. Amen. Přiblíží-li se smrt, říkají: „Nebojím se zlého, neboť ty jsi se mnou.“ Důkaz je tu. Když bude první vzkříšení, bude při tom. Tak to Ježíš zaslíbil.

„Spatřím-li krev – znamení – pomínu kolem vás.“ Pamatujte na to, kdyby znamení nebylo bývalo viditelné, byla by i Smlouva neplatnou. To souhlasí. Smlouva by byla neplatná. Smlouva vstoupila v platnost, jakmile tu bylo znamení. Znamení hovořilo o Smlouvě. Bůh s nimi učinil smlouvu. Avšak teprve až bylo znamení umístěno, nabyla Smlouva účinnosti. Mnoho Židů mohlo říci: „Dejte pozor, nemám krev na svých dveřích, avšak dávám vám na vědomí, že jsem obřezaný Žid.“ Avšak o to zde nešlo. Zde byl požadavek: **„Jestliže uvidím krev, jestliže uvidím znamení...“** Můžete říci: „Jsem baptistou, presbyteriánem, metodistou, nebo ať cokoliv jste. Avšak, jak je to se znaméním? Říkáte: „Jsem věřící. Moje matka a můj otec již byli členy této církve. Také já jsem tam členem od svého dětství. O to však nejde. Říkáte: „Nelžu, nekradu, nečiním to nebo ono.“ Avšak to to neznamená. Můžete říci: „Náležím k Branhamově církvi. Konám to a činím ono, věřím celému Slovu.“ Židé mohli říkat: „Věřím v Jehovu.“ Určitě byste byli uposlechli poselství té hodiny. Oni měli mnoho poselství, avšak toto bylo poselství té hodiny. Krev byla natřena ve večerní době. Byli by mohli říci: „Jsem Žid.“ Nyní říkají lidé: „Jsem křesťan.“ Mohu to dokázat svým dlouholetým členstvím. Ukažte mi, prosím, zda jsem kdy kradl, zda jsem musel někdy před soud. Ukažte mi, zda jsem se kdy dopustil cizoložství. Nikdy jsem žádnou z těch věcí neučinil, jinak ukažte mi to.“ Avšak toto všechno nemusí ještě nic znamenat. Ne, ani v nejmenším. Zcela lhostejno, jak se kdo osvědčí v nesnázích, Smlouva zůstává neúčinná, dokud tu není znamení.

Můžete říci: „Vyznám se v Bibli.“ Na to nic nedám. Bez Smlouvy spočívá hněv Boží na vás. Neuniknete, vaše hříchy vás vydají napospas. Co je hřích? Nevíra! Neuvěřili jste poselství. Neuvěřili jste ani svědectví o znamení, když bylo v našem středu identifikováno. Nebo jste mu uvěřili? I když mu věříte, musí být použito v praxi. Můžete říci: „Věřím, ano věřím, že je to pravda.“ To všechno je dobré, avšak musí to být prakticky použito.

Představte si, že nějaký Žid nachytil krev obětovaného beránka a řekl: Toto je podle vůle Jehovy. Mohl u toho stát nějaký kněz a říci: „Ano, věřím, je to pravda.“ Avšak kdyby oba tu krev nebyli natřeli na svůj vlastní dum, pak by bývali nebyli identifikováni s celou skupinou. Kdyby byli proti tomu namítli: „To s tou krví na těch dveřích, to jde příliš daleko,“ pak by nebyli s ostatními ztotožnění. Zcela lhostejno, zda byl někdo knězem anebo jak dobře znal Slovo, jakým způsobem se stal velkým, jaké skutky vykonal, kolik dal na chudé a kolik on sám přinesl v obět. Pavel řekl: „A kdybych dal všechn statek svůj chudým, a dal své tělo k spálení a měl víru, že bych hory přenášel, kdybych mluvil v jazycích lidských i andělských a všechny ty ostatní věci, nebyl bych nic“, dokud tu nebude Boží

důkaz, ledaže by důkaz, o kterém dnes večer budu mluvit, „láska“, skutečně došla uplatnění, jinak nejsem nic.

Nic na to nedám. Mohli jste ďábly vymítat, mohli jste nemocné modlitbou víry uzdravovat, všechno to jste mohli konat, avšak není-li znamení zde, stojíte pod hněvem Božím. Můžete být věřící, můžete na kazatelně evangelium kázat, avšak Ježíš řekl: **„Mnozí přijdou v onen den ke mně a řeknou: 'Pane, Pane, neprorokovali a nekázali jsme v Tvém jménu a nevyháněli v Tvém jménu ďábly?'“** To se týká všech: metodistů, baptistů a letničních. Ježíš řekl: **„Odejděte ode mne, činitelé nepravosti, nikdy jsem vás neznal.“**

„Avšak spatřím-li znamení, přeždu kolem vás šetrně.“ Je to požadavek Boží v této hodině. Poselství večerní doby znamená umístit znamení. Satan rozsévá všechny druhy napodobenin. Lidé se spokojují stiskem ruky a jiným, tomu podobným. Zapomeňte na to vše. Hodina tu je, kdy znamení, nikoliv napodobenina, žádná udělaná náhražka víry anebo něco takového, nýbrž kdy důkaz – ON sám – je v našem středu identifikován a mezi námi dokazuje, že je tím stejným Ježíšem, včera dnes a na věky. On to je v plné shodě se Slovem. Musí ho být použito (Slova). Když někdo říká, že má to znamení jako důkaz a popírá toto Slovo, co by to bylo? Nemohli byste to učinit. Znamení musí tu být. Krev vám má být znaméním.

Nyní je Duch Svatý naším důkazem – život, který byl v krvi. Ihned se tím budu podrobněji zabývat. Duch Svatý je to znamení. Případ je uzavřen. Pamatujte tedy na to. Zcela lhostejno, kdo jste, jak dobří jste, jak často jste poskakovali a ke kolika církvím jste patřili, nepomůže vám to, ledaže by bylo umístěno znamení. Toto je večerní doba. Všechny tyto věci byly namíště v době Lutherově, ve dnech Wesleye, nyní to však nestačí. Učinit Beránka středem zvěsti, bylo v pořádku a potřebné. Ti, kteří v minulosti ve víře přijali krev a zemřeli, o ty nemám obavy. Byla to jiná doba, odešli na věčnost s dobrým svědomím. Budou souzeni podle toho, co přijali nebo nepřijali. Jestliže byli předurčení, byli by to přijali. Když ne, nebyli by to přijali. Tak je to. Všechno vychází od Boha. On ospravedlňuje všechny, kteří k Němu přicházejí, a daruje Svou milost těm, nad nimiž se slitovává. Odsuzuje ty, kteří jsou k odsouzení určeni. On je Bůh. Tak je to.

Žid mohl obřízkou ukázat, že věří. Nyní je mnoho lidí, kteří vezmou Bibli a řeknou: „Jsem věřící.“ Ježíš řekl: **„Kdo uvěří, bude zachráněn.“** Oni mohou říkat: „Jsem věřící avšak křest Duchem Svatým je nesmysl.“ Pak nebylo znamení umístěno, přestože tvrdí, že věří, je to všechno neplatné. Právě tak jako při obřízce Židů. Mohli říci: „Jme Židé.“ Proč musíme jít ven a vykonat takový úkon, který nás staví na úroveň fanatiků? Mojžíš asi šel ulicemi nahoru a dolů a volal:

„Poselství večerní doby je zde. Stane se, že se po čtrnácti dnech shromáždíte a zabijete beránka.“ Celé množství lidu izraelského jej mělo zabít tak, že své ruce na něj položili a sami se s ním ztotožnili. Krev musela být natřena na veřeje dveří a na horní práh (nad dveřmi), neboť tak zněla Slova Boží: **„Uvidím-li krev, přejdu kolem vás šetrně; neboť to je to znamení, že jste přijali smrt beránka, kterého jsem pro vás připravil.“** Krev byla to znamení. Nyní je Duch znamením. **„Budete naplněni Duchem Svatým po nemnohých těchto dnech.“** (Skut. ap. 1,5) Potom, když byla vylita Krev Beránka Božího, sestoupil důkaz ve dni slavnosti Letnic jako mohutný vítr. To se stalo tématem všech apoštolů. Otázka zněla: **„Obdrželi jste Ducha Svatého potom, když jste uvěřili?“** **„Pokání číňte a nech se jeden každý pokřtít na Jméno Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů, tak obdržíte dar Ducha Svatého.“** (Skut. ap. 2,30) Neboť toto je důkaz, že jste prošli ze smrti do života. Tak to je.

Když židovská církev vymizela a vešli ti z pohanů, nabylo převrácené převahy. Nyní jde o to, aby vyšel lid z pohanů pro Jeho Jméno – Nevěsta. Vidíte, co míním? Chápete, o čem zde Písmo hovoří? Když znamení nebylo znázorněno, neměla Smlouva platnost. Musí být, jestliže říkáte, že věříte, pak musíte uposlechnout pokynů Slova, v opačném případě nevěříte. Jste-li obřezáni, přistoupíte-li k nějaké církvi, jste-li pokřtěni a máte všechny tyto věci za sebou, to stále ještě není to znamení, Duch Svatý.

Tento milý učenec, o kterém Jsem již předtím hovořil, mi řekl: „Billy, Abraham uvěřil Bohu a bylo mu to počteno za spravedlnost. Co by byl měl ještě činit, než věřit Bohu?“ Odpověděl jsem: „To je pravda, doktore, to souhlasí. On uvěřil Bohu, tak to říká Bible. Máš pravdu, až kam jsi došel. Dokud bylo těch dvanáct zvědů na cestě, aby prozkoumali zemi, bylo všechno v pořádku. Avšak když těch deset zmalomyslnělo, vzepřeli se. Řekl jsem: „Vy baptisté máte pravdu, až kam jste došli, avšak přijali jste Ducha Svatého potom, když jste uvěřili?“ Řekl jsem: „Bůh uznal Abrahamovu víru, neboť on uvěřil Bohu. Bylo mu to přičteno za spravedlnost, to je pravda, avšak potom mu byla dána jako znamení pečeť obřízky.“ (Řím. 4,11) Ne, že by byla obřízka jeho těla měla co činit s jeho duší, bylo to spíše znamení pro něho, že Bůh jeho víru přijal. Nám dává znamení Ducha Svatého, protože nás uznává jako věřící. Proto stojí: **„Pokání číňte a nechte se jeden každý pokřtít na Jméno Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů, tak obdržíte dar Ducha Svatého; neboť toto zaslíbení patří vám a všem.“** Pochopili jste to nyní?

Židům nepostačil důkaz jejich obřízky, znamení muselo být viditelné, v opačném případě nebyla smlouva účinná. Totéž máme nyní. Cokoliv můžete dělat, nebo jakkoli dobře Bibli vysvětlovat, můžete být v Písmu učení, můžete říkat: „Jsem věřící“, přesto je potřebné znamení. Říkáte: „Jsem dobrý člověk, bratře Branhamo, je to však jedno, co někdo říká. Snad ho nepředčíte anebo neuvidíte v životě něco převráceného dělat, avšak to vše nestačí před Bohem. Je to požadavek, jež jedině platí, nemůžete jej splnit. Teprve až když beránek zemřel, mohla být krev natřena na veřejně dveří a tak důkaz zjeven. Krev byla účinným znamením toho, že beránek zemřel. Nikoliv udělaná víra – beránek zemřel skutečně. Duch Svátý je účinné znamení, že Boží Beránek za vás zemřel. Důkaz toho jste sami obdrželi, neboť Jeho život je ve vás. Vidíte, žádná udělaná víra, nic, co by se stavělo na odiv. Žádná napodobenina, je to prostě tady. Vy to víte, a svět to ví: znamení je tu, kdokoli může přijít v úvahu: dobrý člověk, znalec Písma, člen církve, hlava nějaké denominace anebo římská hierarchie – nevím kdo ještě, avšak Bůh nečiní rozdílu.

Každý, kdo zná Bibli, ví, že Izrael byl symbolem Církve. Vydali se na cestu, s příslibem, že přijdou do zaslíbené země. Avšak když nadešla večerní doba a čas vyjití se přiblížil, vyvstal konečný požadavek. Zcela lhostejno, jak velice plnili židovské obyčeje, jak dobře uložili svou žeň, jak velice pečovali o své sousedy a kolik toho učinili, jak často dávali desátky – všechny tyto věci byly dobré, byly v pořádku; byli to dobří lidé ostatními uznávaní, avšak bez znamení krve zahynuli.

Ó, kéž by mi Bůh pomohl, abych to správně vyložil těm, kteří jsou zde přítomní, a kteří to budou slyšet na zvukových páskách. Mohli jste kázat evangelium, mohli jste dábly vymítat a v jazycích mluvit, mohli jste jásat a v Duchu tančit, avšak bez znamení! Říkáte: „Může to být?“ Pavel řekl, že je to možné: „neboť kdybych mluvil jazyky lidskými a andělskými a všechn svůj statek dal chudým a nechal své tělo spálit v oběť, kdybych měl víru, že bych hory přenášel, přece nic nejsem,“ nespolehejte se na to. Jde o znamení. Zcela jedno kolik jste toho snad učinili, jak jste dobří. Až hněv Boží přikvačí, bude uznáno jen Jeho znamení. Je to znamení, že byla zaplácena cena, která byla požadována. Cena, která byla zaplácena, byl život Ježíše Krista. Dal Svůj život a Jeho Duch přijde na vás zpět na znamení, že jste přijati. Tak nosíte znamení s sebou dnem i nocí. Nejen v neděli, nýbrž v každé době máte důkaz.

Krev bude vám na znamení. Říkáte: „Věřím, jsem věřící.“ To je v pořádku. Avšak když odmítnete znamení, jakpak můžete být věřící? Mluví proti vám, mluví proti vám vaše vlastní svědectví. Ať jste kdokoli: zda v Bibli učený, dobrý člověk nebo člen církve, neznamená to pro vás nic. Možná, že dokonce váš otec je

kazatelem, možná, že vaše matka byla posvěcená, to je v pořádku. Oni musí odpovídat sami za sebe.

Jak jsem již řekl, pokoušejí se lidé představovat Boha jako nějakého starého starce, který nechá vše projít. Jako tito mladiství Ricky a Elvis a oni myslí, že s tím u Něho projdou. U Boha ne! On nemá žádná vnoučata, nýbrž jen děti. Je to Otec. Musíte se znovuzrodit. On nenechá všechno projít, neboť On je Bohem soudu to říká Bible. Jeho hněv je strašný. Nešlapejte po Jeho milosti nohama a neočekávejte pak, že jednoho dne vás Bůh vezme spolu s vašimi hříchy do nebe. Kdyby toto bylo možné, pak by měli všichni omluvu. Avšak buďte věřící Jeho Slovu nebo zahynete. A jestli Jeho Slovu věříte, bude důkaz nad vámi. Smrt se chystala oné noci bítí zemi egyptskou. Byla to hrůzu vzbuzující doba. Bůh jim dal svátky a nařízení a mocně je navštívil. Bůh jim ukázal Svě velké zázraky a znamení v jejich středu. Co to znamená? Nuže zůstaňte na okamžik stát. Bůh jim poskytl Svoji milost, dal jim šanci (naději na úspěch). Mohli to odmítnout a říci: „Ach na to nic nedám. Je to všechno nesmysl. Rudé moře je jen zbarveno červenou masou země, kterou s sebou strhávají do něho se vlévající potoky.

Pak ale přišly kroupy, žáby. Bůh připravil místo, totiž ústa Svých proroku, aby do nich vložil Svě Slovo. Co vyslovil, to se stalo. Viděli to a nemohli to popřít. Co Mojžíš vyslovil, to obdržel od Boha, neboť on mluvil jedině Slovo Boží. Pro ně byl Mojžíš na místě Boha (2. Moj. 4,16). Nebude žádného rozdílu v účinku. Bůh řekl: „Ty budeš na místě Boha a Aron bude tvým prorokem. Ty jim budeš za Boha, neboť беру tebe, tvůj hlas a budu skrze tebe tvořit. Budu mluvit a lid to nebude moci popřít. Co ty řekneš, stane se. Ukáži ti tyto věci.“ Egypt to uviděl. Spatřili to ve večerní době. Ukázal jim Svoji dobrotu. Ukázal jim, že může vytvořit cestu a uzdravit. Kouzelníci se pokusili učinit totéž. Byli to napodobitelé. Vždycky je najdete. Tam stáli Jannes a Jambres, ale když šlo o pravou věc, neměli to. Krátkou dobu odolávali, avšak po nějakém čase bylo jejich bláznovství zjeveno. Neříká Bible, že totéž se stane v poslední době? Že povstanou muži jako Jannes a Jambres, kteří Mojžíšovi odporovali (2. Tim. 3,8). Avšak jejich bláznovství bylo zjevné. Tak to opět bude. Lidé převrácení a na myslí spletení, pokud se pravdy týká! To je skutečnost. Mají rádi shromáždění a velké nádherné věci, ale jejich hodina nadejde neodvolatelně. Zůstaňte vytrvale se znamením. To je to, co od nás Bůh vyžaduje.

Smrt bila. Bůh jim prokázal milosrdenství, ukázal Svá velká znamení a zázraky. **SETRVEJTE PEVNĚ NA JEHO SLOVU. NEODCHYLUJTE SE OD NĚHO. ZŮSTÁVEJTE NA NĚM STÁT!** Tak to říká Bible.

Ztíšme se na okamžik a vyvolejme si toto všechno v paměti, co On pro tyto poslední dny zaslíbil, co se ještě musí stát. Ptám se sama sebe, zda sami sebe nemusíme podrobit zkoušce.

Bůh učinil všechny tyto věci a ještě nebyli ochotni činit pokání a věřit poselství oné doby. Nechtěli to učinit. Ačkoliv jim to bylo známé a před nimi viditelné. Když vidíte, že se tyto věci dějí, pak je to znamení přicházejícího soudu. Soud bude těmto věcem následovat. Tak tomu vždycky bylo a ani nyní v tom nebude výjimka. Soud následuje po milosti. Když je milosrdenství odmítnuto, zůstává již jen soud. Takový sled událostí byl vždycky. Nyní pochopte ten obraz. Každá duchovní událost je znamením od Boha. Dávejte pečlivý pozor na každé duchovní dění. Všechno, co se děje, je znamení. Ani my zde nejsme náhodou. Tyto věci se nedějí náhodou. Je to znamení. Je to znamení, abychom vešli co nejrychleji do bezpečí.

Noe byl své generaci znamením. Eliáš byl znamením ve své době, právě tak Jan. Tak i poselství té hodiny je znamením. Všechno má svůj význam. V žádné jiné době by byl nemohl tento druh poselství přijít. Nemohlo by bylo přijít ve dnech Lutherových ani ve dnech Wesleye. Ani v době letničního probuzení by bývalo nebylo na místě. Něco podobného se před tím nestalo, avšak je to v Bibli zaslíbeno. Jsme na konci. Dříve by se to bylo nemohlo stát; děje se to jako znamení a zázrak. Co je znamení? Ó, vážení lidé, milíbratři a sestry, pojdte co nejrychleji pod znamení. Neberte žádnou náhražku, nečítejte to! Nepřijímejte jen tak něco. Zůstaňte tak dlouho stát, dokud jste neobdrželi znamení, až bude ve vás smýšlení Ježíše Krista, až všechno nesmyslné tohoto světa bude vyhozeno, až On sám bude jedinou žádostí vašeho srdce. Potom budete vědět, že se něco stalo.

Ježíš řekl: „Tato znamení budou následovat těm kteří uvěří.“ Ne těm udělaným věřícím, nýbrž těm pravým. Nuže zde nechceme brát na sebe žádné riziko. Poselství hodiny je i pro církve. Je to znamení pro lidi. Chápete to?

Doufám, že to ti, kteří ve všech dílech světa poslouchají zvukové pásky, rovněž pochopí. Znamení hodiny je zde. Je to znamení, kterého musí být použito a v žádné jiné době nemohlo přijít. Všimněte si přípravy Boží pro tuto dobu. Víme, že Bible říká: „Všechny věci staly se pro nás jako varovný příklad.“ (1. Kor. 10,6) Hleďte, když Bůh byl odhodlán soudit Egypt, učinil nejprve své přípravy. Co učinil nejdříve? On nikdy nemění Svoji zásadu. Když tehdy učinil Svě přípravy, poslal proroka s poselstvím ke Svému lidu, to bylo to první. Jako další sestoupil v ohnivém sloupu a potvrdil Svého proroka a za třetí poslal důkaz. Tak je to skutečně. Znamení. Co znamená znamení? Jistotu!

Nejprve vystoupil Jeho prorok s poselstvím, ON sám se ztotožnil se Svým prorokem tím, že poslal ohnivý sloup mezi Svůj lid. Potom nechal umístit znamení, aby vešli pod krev, neboť On přijal zástupnou oběť, která musela zemřít namísto nich. Krev byla důkaz, že na vás vzhlédl v milosti. Vy jste poselství slyšeli, ohnivému sloupu jste uvěřili, zástupnou Oběť, která byla za vás přinesena, jste přijali – byli jste pod krví života, který byl za vás přinesen. Ó, jaká to dokonalá věc! Jste pod krví. Nyní jste pod Duchem – pod Duchem Svatým. Věříte poselství této doby. Věříte moci, ohnivému sloupu. Vy věříte a víte, že tomu tak je.

Nyní hleďte, toliko věřit nestačí, chodit jenom koleto toho, kde se nalézá, není postačující. To vás může učinit ještě horšími, neboť kdo ví, jak konat dobré a nečiní to, tomu je to hříchem.

Ó, títo věřící, kteří překračují hranici a o kterých Ježíš mluvil, jak to můžeme čísti u Žid 6,4:

„Neboť je nemožné těm, kteří jednou obdrželi osvětlení a zakusili nebeského daru a stali se účastnými Ducha Svatého a zakusili skvostné Slovo Boží a moci budoucího světa, a potom kdyby přece odpadli, aby se znovu obnovili ku pokání, protože svojí osobou znovu křížují Syna Božího a vydávají Jej v pohonění.“

Dále stojí u Židů 10, 20: „Což se vám zdá, čím přísnějšího trestání hoděn jest ten, kdož by Syna Božího pošlapával, a krev smlouvy, kterouž byl posvěcen, za nehodnou drahého vážení by měl, a Duchu milosti potupu učinil...“

Být posvěcen není ještě to znamení. Sama krev není ještě znamení. Život je znamení. Tehdy nemohl život přijít zpět, neboť to bylo zvíře. Natřená krev byla důkazem. Tehdy musela být krev doslovně natřena na veřeje dveří, avšak nyní je to Duch Svatý. Ještě se k tomu vrátíme, abychom to dokázali. Život je důkazem. Váš život zanikl, jste mrtvi, Váš život zemřel. Jste nyní s Kristem skryti v Bohu (Kol. 3,3), vpečetěni Duchem Svatým (Ef. 1,13). Smýšlení, které bylo v Kristu Ježíši, je nyní ve vás (Fil. 2,5). Kristus, Bible a Slovo Boží jsou jedno a totéž. „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a Bůh byl to Slovo.“ Potom jste se Slovem, s Bohem a Kristem ztotožnění. Ježíš řekl: „Zůstanete-li ve mně a moje Slova zůstanou-li ve vás, můžete prosit, zač byste chtěli a stane se vám (Jan 15,7).

Bůh položil moc přímo na rty Mojžíšovy, aby mohl vyslovit Jeho Slovo. Co vyslovil, to se objevilo. Amen!

Důkaz byl potřebný pro celý Izrael. Od celého Izraele bylo požadováno, aby umístil toto znamení, „...neboť uvidím-li znamení, přejdu šetrně kolem vás.“ Ó, jaká to jistota!

Vyjítí Izraele z Egypta je symbolem pro dnešní dobu. Egypt představuje spět zůstávající církev; Izrael reprezentuje Nevěstu. Tak jako Izrael vyšel z Egypta, tak vychází Nevěsta z církve. Hledte, je to něco, z čeho vyjítí musí. Církev ve světě a v hříchu je typem na Egypt a nic nedbá o znamení. Oni mu ani nevěří. Avšak Izrael je miloval. Pro ně bylo záchranou.

Ó, mělo by to naše srdce potěšit. My jako církev-Nevěsta bychom je měli použít. Za nic na světě nedopustíte, abyste selhali! Nezmeškejte to, neboť slunce se chystá zapadnout Nedejte si pokoje ani ve dne ani v noci. Neriskujte. Bude se vám toho nedostávat, děti. Nevystačí to. Musíte mít znamení. Říkáte: „Já přece věřím, ... věřím poselství.“ To je v pořádku, to je dobré. Avšak musíte mít znamení. Poslyšte všichni, kteří jste zde shromážděni: znamení se musí stát viditelným, jinak je marná všechna vaše víra. Vedete dobrý život. Posloucháte to, co říká Slovo. Chodíte do církve. Pokoušíte se poutivě žít. To všechno je dobré, avšak to není ono.

„Uvidím-li krev.“ To je to znamení. Musel uvidět skutečnou krev, z které život vyšel. Tam to bylo zvíře, avšak zde je to Jeho vlastní život, který byl v krvi, znamení posvěcení. Život sám je důkazem. Bez obřízky, bez znamení nebyli ani v Zákoně. To všechno patří k sobě. Říkáte-li, že jste Slovem obřezáni, pak budete Slovu věřit.

Věříte-li Slovu, pak musí přijít důkaz neboť tak to stojí psáno: „Pokání činite a nech se jeden každý pokřtít na Jméno Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů, tak obdržíte dar Ducha Svatého.“ Tak to je.

Povšimněte si přípravy národa pro zaslíbenou zem. Co On učinil nejdříve? Předně Mu šlo o Jeho lid, pro který zemi připravil. Nyní učinil přípravy pro lidi zaslíbené země. Bylo to jen pro ty, kteří byli pro zaslíbenou zemi předurčení.

Jak to učinil? Poslal proroka s poselstvím. Potvrdil je ohnivým sloupem a dal jim pak znamení, aby mohli být v plné jistotě, že je to správné. Tak to je. Bylo jim to útěchou.

Vyjítí Izraele z Egypta bylo přirovnání na církev, která nyní vychází z denominací. Hovořím o Nevěstě. Mnozí z těch, kteří se označují jako nezávislí, jsou právě tak špatní jako denominace, mnohdy ještě horší. Hovořím nyní se zřetelem na znamení. Kdo má znamení, souhlasí s každým Slovem. Musí tomu tak být, neboť je to Slovo. Život je ve Slovu. Ježíš řekl: „Slova má jsou Duch a život.“

Když Mojžíš započal svou službu mezi Izraelity s velkými znameními, shromáždil se Izrael spěšně z celého Egypta do Gesen, jejich prvního bydliště. Věděli, že něco se chystá stát.

„Přicházejí od východu a západu.“ (bratr Branham zpívá)

Důkaz bude zjeven na konci skrze vzkříšení. Zajisté, že žijeme v posledních dnech. Lidé, kteří se shromáždili v Gesen, byli připraveni. Věděli, že se něco stane. Očekávali na to.

Když nadejde doba odletu pro stěhované ptáky, shromažďují se. Když se včely rojí, jsou pohromadě. Instinkt jim to říká a oni se sejdou. Duch Svátý lidi svádí dohromady. Dříve než spadl hněv Boží v době Noemově, vešla zvířata po dvou dovnitř. Ti předurčení byli taženi, ostatní zahynuli. Avšak ti, kteří pocítili tažení, aby vešli dovnitř, věděli, že archa byla k tomu připravena. Bylo to znamení, že přijde dešť. Věděli to. Zcela lhostejno, co se dělalo a co si ostatní lidé myslili, věděli, něco jim v nitru říkalo: „Vejděte rychle dovnitř, neboť to je to jediné místo bezpečí!“ Bůh učinil přípravy skrze Svého proroka. Archa tu stála jako znamení. Volání znělo: „Pojďte dovnitř, neboť přijde dešť!“ Zvířata vešla po dvou dovnitř, zatímco ti venku pozůstali zahynuli.

Všichni, kteří nestáli pod znamením krve, zahynuli. Každý, kdo je mimo znamení Ducha Svatého, zahyne. Zcela lhostejno, jak dobří a věrní jsou jako členové církve. Takových bylo ve dnech Noemových mnoho a rovněž v době Mojžíšově. Avšak každý, kdo zmeškal umístit znamení krve, zahynul. Všichni, kteří zmeškali vejít do archy, zahynuli – všichni, kteří nepřicházejí ke Kristu, neboť ON je tou Archou. V 1. Kor. 12 stojí: „Jedním Duchem byli jsme všichni pokřtěni v jedno tělo.“ Nikoliv církev, ne denominace, ale tajemné tělo Ježíše Krista to je, do kterého jsme byli skrze jednoho Ducha v jedno tělo vekřtěni.

Pak je důkaz na dveřích, neboť jste v Kristu. On byl ten Jeden – vaše Oběť. Vzal soud na sebe. Když Bůh na to hledí, nemůže proti vám nic podniknout. Jste tak bezpečni, jak to jen může být, neboť Bůh a Kristus je jedna a ta stejná osoba. Duch vzal na sebe podobu těla a bydlel mezi námi. Tu vidíte Boha samého – On se Svými dětmi vekřtěnými v Jeho tělo. Vidíte to nyní? Nic jiného, nýbrž Duch. „Chci přejít šetrně kolem vás.“

Sešli se z celého Egypta na toto místo, aby mohli být pod znamením. Nyní přicházejí od methodistů, baptistů, presbyteriánů, luteránů, letničních a jiných náboženských směrů, aby přišli pod toto znamení. Právě tak, jak to bylo tenkrát.

Byl to ohnivý sloup, který se k nim přiznal. Jeden to řekl druhému, a tak se rozšířila zpráva mezi nimi všemi a oni se sešli. Dávali pozor na znamení Boží.

Věděli, soud je blízký. Potom řekl prorok: „Bůh ke mně mluvil, že je zapotřebí znamení. Máte natřít krev na veřeje dveří potom, když zabijete beránka. V tom bude spočívat to znamení, neboť smrt se hotoví, aby bila.“

Dovolte mi, abych vám dnes jako Jeho služebník řekl: Ledaže bude znamení na dveřích, jinak duchovní smrt bude tlouci a všechny církve se hotoví vejít do světové rady církví. Jdou všechny zpět ke katolicismu. Jen ti, kteří jsou skutečně znovuzrození, tam nevejdou. Ne vy letniční denominace, neboť vy jste již v tom, proto jste mrtvé. Zahynuly jste již. Obětovaly jste své prvorozenské právo a šly jste nazpátek. Vystrčily jste Jej za dveře, avšak On hledí na znamení. To jediné, nač jste se spolehly, bylo mluvení jazyky. Nespoléhejte se na mluvení jazyky nebo něco jiného, nýbrž ať je tu samo znamení Boží, osoba Ježíše Krista, ne toto nebo ono, nýbrž celá vaše bytost musí být obřezána, abyste vy a Kristus byli jedno. Kristus ve vás, který vámi žije Svůj život.

Vracejíce se k Egyptu, hleďte, co učinili Izraelité. Zatímco vidíme, že se ta doba přibližuje, je nám přikazováno, abychom se sešli stejným způsobem. Víte o tom? Dejte pozor, co řekl prorok.

Nejdříve bych chtěl přečíst z Žid. 10 několik veršů. Začneme veršem 26:

„Neboť jestliže hřešíme vědomě po tom, když jsme došli poznání pravdy, nezůstává již nadále oběť za hříchy, nýbrž jen nějaké hrozné očekávání soudu a spalujícího ohně, který stráví vzpurné.“

„Jestliže někdo zákon Mojžíšův zavrhl, musí bez milosti na svědectví dvou nebo tří svědků zemřít: čím většího trestu, považte, se dostane tomu, kdo pošlapává Syna Božího a krev smlouvy, kterou byl posvěcen, pokládá za bezcennou a Duchu milosti se vysmívá!“

Kazatelé, členové církví, dobří morální lidé – ať jste cokoliv, vy víte, že vás Bůh osvobodil od kouření. Ženy vy víte, že od vás odňal nošení krátkých kalhot a krátkých vlasů a všechno ostatní. Vy víte, že to On učinil. A pak se k tomu všemu znovu vracíte, ačkoliv jste byli krví Smlouvy posvěceni. Tím to pokládáte za nesvaté, přestože On vás tak daleko dovedl. Číníte to stejně jako ti zvědové, kteří se navrátili, když shlédli zemi a přesto si mysleli, že překážky jsou příliš veliké, ačkoli věděli, že ta země byla pro ně připravena. Zahynuli na poušti, protože došli

jen až k hranici zaslíbení. Nejděte jen tak daleko, abyste řekli: „Věřím poselství“, nýbrž je poslechněte. Pojděte do Krista! Říkáte: „Věřím každému Slovu, které říkáš, bratře Branhamo.“ To je dobré, tím je řečeno tolik, jako že umíte číst. Avšak přijmete poselství! Přijměte je do svých srdcí, neboť musíte mítí znamení. Tentýž život, který byl v Kristu, musí být ve vás. „To když uvidím, přejdu kolem vás šetrně.“ Vidíme nyní ta velká znamení konečné doby na zemi. Víme, že to tak je. Hledte, dlouho jsem čekal, abych vám přinesl toto poselství. Sami jste viděli znamení konečné doby. Kázal jsem vám o tom a dokazoval to vším tím, co Kristus řekl, že ano? To musíte přiznat. Žijeme v konečné době. Nevidím již nic, co by se ještě mělo stát. Říkáte: „Co je se znamením zvířete?“ Ti, kteří Ducha Svatého odmítají, je již nosí. Jejich trápení ještě přijde.

Když pozoun oznámil v Izraeli milostivé léto, nadešel rok osvobození. Dejte pozor, co Kristus četl: „vyhlásiti léto Páně milostivé.“ (Luk. 4,19) Přečetl jen polovinu verše z Izaiáše 61,2, neboť první polovina byla určena pro onu dobu. Byl poslán, aby otevřel oči slepým, aby zlomená srdce zahojil, aby přinesl osvobození a zvěstoval milostivé léto Páně. Druhou část verše nečetl, nýbrž svitek Písma vrátil, protože bylo určeno pro tuto dobu. Četl pouze tu část, která se týkala oné doby, druhá část se splňuje v naší době. O tom ON nyní mluví k církvi skrze pomazání Ducha Svatého. Nyní nadešla ta hodina, nyní je ten čas! Přijměte to lidé, přijměte to! Dejte pozor, vidíme velké události konečné doby. Zasvitnutí rudých výstražných světel vidíme i v přírodě. Čas je blízko. Vidíme rozsvícení v církvi. Ona je odsouzena, je ve světě. Doba je tu. Vidíme to na nebi a na moři, nad národy. Všude: na slunci, měsíci a hvězdách jsou viditelná znamení. Vidíme znamení konečné doby, jak se Duch Svatý vrací mezi Svůj lid; tak jak to bylo ve dnech Lotových, když Duch Svatý působil skrze lidské tělo. Jak se Bůh zjevil v lidské podobě (1. Moj. 18), tak se zjevuje tentýž Bůh stejným způsobem v této době Nevěstě a ukazuje totéž znamení. Ježíš řekl, že to v posledních dnech bude právě tak, jak to tehdy bylo. Vidíme to. Vidíme tentýž ohnivý sloup. Dokonce věda učinila o tom snímek. Vidíme, že znamení konečné doby jsou tu. **JESTLIŽE NEVĚŘÍTE MNE, VEŘTE PŘECE TĚM ZNAMENÍM, VEŘTE SLOVU**, neboť ony hovoří o tom, co jsem vám řekl. Kdybych vám neřekl pravdu, pak by se nedostavilo potvrzení. Bůh nikdy nepotvrdí nějakou lež. Bůh mluví pravdu. Tato Slova potvrzují a vydávají o tom svědectví, že vám říkám pravdu. Ona to jsou, která svědčí o poselství, které káží. Nejen proto, že anděl tehdy u řeky (11. června 1933) řekl: „Tvoje poselství bude předcházet druhému příchodu Kristovu“, nýbrž skutky samy to dokazují. Jestliže nemůžete věřit, že anděl řekl pravdu, tedy věřte skutkům, neboť Bible říká, že tyto věci se stanou v konečné době. Ony to

jsou, jež vydávají svědectví. Ony to jsou, které mluví hlasitěji, než moje slova neb co jiného. Je to Jeho Slovo, které svědčí o této době.

Vidíme, že tato velká a hrozná znamení konečné doby postihují lidi na zemi, vidíme zoufalství mezi národy. Vidíme Izraele v jeho domovině. Pravdivé znamení, prapor s Davidovou hvězdou, vlaje. Nejstarší prapor světa. Stali se národem s vlastní vládou jako samostatný národ. Jsou postaveni narovně národům a náleží k OSN. Mají svou vlastní měnu a všechno, co k tomu přináleží. Ježíš řekl: „Tato generace nepomine, než se toto všechno stane.“ Pomyslete jen, v téže noci, ve které se stal Izrael národem, přišel Anděl Páně k mně. To je pravda.

Hledte, tu se nacházíme. Všechno přesně ukazuje pravdu. Neobelhal jsem vás. Řekl jsem vám pravdu. Bůh to dosvědčil, že jsem vám mluvil pravdu. Považte tedy, že jsem vaším bratrem, jsem muž, jenom člověk, jako vy všichni jste. Avšak někdo toto všechno musí přinést, někdo to říci musí. Nebyla to moje, nýbrž Jeho volba. Řekl jsem vám pravdu. On to dosvědčil a potvrdil, že je to pravda. Vidíme nyní ty věci na zemi. Ó, vy lidé, toto je ta poslední hodina. Přijmete znamení tak rychle, jak jen možno, vejďte pod znamení, mějte důkaz.

Zatímco vidíme ta velká znamení naší doby, je nám to výstrahou, že doba se přiblížila. Ó, vezměte to opravdu vážně! Měli bychom se navzájem milovat. Měli bychom být v takové lásce jeden k druhému. Nemluvte nikdy zlé jeden o druhém. Dopustí-li se někdo nějaké chyby, tedy se rychle za něho modlete, neboť stojíme všichni spolu před Bohem. Jsme bratři a sestry. Ó, žijte Boží život, žijte, jak se sluší na syny a dcery Boží. Žijte jako synové Boží – líbezně a pokorně. Nenechte nic zlého vejít do vaší mysli nebo do vašeho myšlení, nýbrž to odmítněte, jestliže to klepá na vaše dveře. Zaplašte to pryč! Řekněte jednoduše: „Stojíme pod znaméním“ a jděte dále. Ukažte, že jste pod krví.

Nezapomeňte, že pokušení na vás přijdou. Někdo řekne: „Nechcete jít s námi dnes večer na party?“ „Ne, stojím pod krví, znamení je nade mnou. Zůstanu zde. oje láska náleží mému Stvořiteli. Smrt táhne dnes zemi.“ Smrt je v zemi. Soudy očekávají, visí ve vzduchu. Atomové a vodíkové bomby a všechny druhy katastrof očekává národy. Bůh ale hýbe Svojí církví vpřed a ukazuje jí všechno co musí vědět. Po celou tu dobu jsme zdůrazňovali Beránka a dávali pozor na to, co On koná; pozorovali jsme Jeho povahu, avšak nyní musí být znamení umístěno. Musí být použito, o to nyní jde. „Ledaže by byl člověk narazen z vody a Ducha, jinak nemůže vejít do království Božího.“

Měli byste jeden druhého milovat. Věřící by se měli oddělit od světa. Neberte to déle tak lehce, vy lidé, kteří budete slyšet zvukové pásky. Vy muži a ženy,

poslyšte! Jestliže jste mi kdy věřili, tak mi věřte nyní. Je nejvyšší čas, abyste přestali s hádkami mezi sebou. Věřte poselství Bible, věřte Ježíši Kristu. Milujte, ctěte a važte si jeden druhého. Muži, ctěte své ženy a své rodiny; dejte svůj dům dohromady, neboť s beránkem bylo počítáno pro celou rodinu, nejen pro jednoho. Celý dům musel být shromážděn. Všichni museli být uvnitř. Měli bychom se navzájem milovat. Věřící se musí oddělit od světa.

Všimněte si, oni se nesešli toliko, aby mluvili o poselství, sešli se, aby použili krev a umístili důkaz. To musíte učinit.

Kazateli Neville, vy jako shromáždění, vy starší, diákon, všichni bratři, je nejvyšší čas, abychom odhodili všechno bláznovství tohoto světa stranou a považovali všechno za nicotné. Viděli jsme toho dosti. Jsme o tom přesvědčeni a jistí, že znamení musí být umístěno, jinak zahynete. To je to jediné. Ó, nesejdete se a neříkejte: „Věřím tomu“, nýbrž postavte se pod ně. Pojďte dovnitř. Jak se to stane? „Skrze jednoho Ducha jsme byli všichni ve křtění do těla Ježíše Krista.“ Věřte všichni z celého srdce. Bůh nebyl odpovědný za nikoho, kdo nevěšel dovnitř. Avšak vy věříte. Postavte se pod to. Izrael se nesešel, aby řekl: „Pojďme do Gesen“ nebo „jedeme do Gesen, vezměte své velbloudy a své vozy, vezměte Jonovi a Goldbergovi s sebou, jdeme do Gesen, neboť víme, že Mojžíš tam bude mluvit.“ Tak tomu nebylo, nikoliv, bratře. Šlo o to, postavit se pod krev. Zcela jistě. Ne o tom mluvit, nýbrž vejít tam.

Mnozí říkají: „Viš ty, pane Goldbergu, vlastně to vím, že je to pravda. Ano, bratři, věřím, je to pravda. Víme, že je to pravda. Pane Levinsky, co o tom soudíš?“ „Je to naprostá pravda. Viděl jsem, jak Bůh Jehovah mluvil ve Své moci. Viděl jsem, jak žáby pokryly zemi. Víme, že se to stalo teprve, až když to Mojžíš vyslovil. Víme, že to všechno pochází od Boha!“

Nuže to všechno je krásné. „Jseš obřezán?“ „Ó, ano!“ „Jsi věřící?“ „Ó, ano!“

Potom ale slyšel onoho dne mluvit kazatele Mojžíše, který řekl: „Musíte vejít pod krev, neboť tak to Bůh řekl. Krev je znamení.“

Je to znamení, zcela lhotejno, kolik věříte a zda jste obřezáni. V tom spočívala Smlouva, kterou uzavřel Bůh s Abrahamem; avšak vy musíte přijít pod krev, neboť to je to znamení. ON řekl: „Uvidím-li krev...“

Zda Izraelita nebo někdo jiný, zda z denominací nebo ne – zcela jedno, kdo jste, musíte přijít pod krev. Methodisté, baptisté, presbyteriáni, letničtí, k denominacím nepříslušející, ať jste cokoli – je to pro každého jednotlivce. Musíte přijít pod krev.

Nuže, nemluvte o tom jen, nýbrž to přijměte. Poslyšte, poslechněte mne ve jménu Páně: Vy musíte přijít pod krev!

Nebyl odpovědný za někoho, kdo se pod ni nepostavil. Bůh to objasnil, že všichni, kdož nebyli pod krví, zahynou. Smím použít Jeho Slovo? „Všichni, kteří jsou mimo Krista, zahynou.“ Jak přijdete do Krista? 1. Kor. 12,13: „Neboť skrze jednoho Ducha...“, nikoliv přivítáním stiskem ruky, nikoliv nějakým členstvím, ne prostřednictvím nějaké denominace. Na tento způsob se to pokoušejí dělat. Ne, skrze jednoho Ducha jsme byli všichni v toto jedno tělo vekřtěni. „Kdyby i anděl z nebe přišel a učil vás něco jiného“, tak řekl Pavel, „budiž prokletý“ (Gal. 1,8).

To je poselství. Pojdte do Krista. Bůh nebyl za nikoho odpovědný, kdo nestál pod znamením. Bůh nemá odpovědnost za někoho, ať velkého neb malého, známého neb neznámého, bohatého nebo chudého, otroka nebo svobodného, muže nebo ženu, On není za nikoho odpovědný, kdo není ve Smlouvě a nestojí pod znamením.

Říkáte: „Ó, Pane, učinil jsem toto, vymítal jsem ďáblы, dělal jsem ono, Pane, kázal jsem evangelium.“ „Odejděte ode mne, vy činitelé nepravosti, nikdy jsem vás neznal.“ Uzná jen Svoje znamení. Slyšeli jste to? Pak řekněte: Amen!

Nyní leží odpovědnost na vás.

Během toho, co jsem před nedávnem seděl v lese, přišel ke mně jeden z mládeže a řekl: „Jsme tu již dva dny a ještě jsme nezastřelili žádnou veverku. Řekni, co je toho příčina?“

Pravil: „Vlož na ně tuto odpovědnost“ a řekl: „Mluvil jsi se mnou o tom. Nyní to bylo vloženo na tebe. Jsi za to odpovědný.“

On neuzná nic jiného než Smlouvu Ducha Svatého. Můžete tuto smlouvu obdržet teprve tehdy, když jste byli spaseni a posvěceni a Duchem budete vekřtěni do Těla. Můžete mít napodobeniny; můžete se dobře cítit, poskakovat nahoru a dolů, mluvit v jazycích, tančit v Duchu, avšak to všechno nemá s tím nic společného. Slyšte to, **VE JMÉNU PANA!** Bůh jenom tohle neuzná. Zčásti se tím mohou i pohané a kouzelníci prokázat.

Říkáte: „Jsem učený, konám to neb ono.“ Na to On nic nedbá, jak učenými jste. Ďábel je jím také. **ON UZNÁ JEN ZNAMENÍ!** To je poselství této hodiny. To je poselství pro tuto dobu. To je poselství těchto dnů. Ve Jménu Ježíše Krista: Přijměte to!

Ne nějakou náhražku, neboť tu dovede ďábel také dát. Jako nějaká nepravá láska, kterou nějaký muž miluje jinou ženu místo své ženy, nebo nějaká manželka

někoho jiného vedle svého muže, což je hanebná věc. To není žádná pravá láska, to je od slábla. To jsou jeho skutky. To je něco, co on zosnoval namísto pravé lásky. Lidé pijí a neshledávají v tom nic zlého. Říkají: „Necítím se dobře“ a vezmou si pak líkér, aby na všechno zapomněli. To je smrt. Bůh je vaší radostí. Bůh je vaše síla, abyste poselství – pravdu – poznali. To my potřebujeme. On je mé všechno. V Něm mám všechno, co potřebuji. On je moje síla. Moje pomoc přichází od Pána.

Vy křesťané, vzhlížejte k Němu, abyste obdrželi radost. Vzhlížejte k Němu, abyste byli posilněni. Vzhlížejte k Němu, abyste mohli být šťastni. On je můj pokoj; On je moje radost; On je moje láska; On je můj život. V tom spočívá Smlouva, znamená je na dveřích.

Bůh nepřevzal žádnou odpovědnost za ty, kteří zůstanou venku. Nezapomeňte na to, celá rodina se sešla. Nuže, vy říkáte: „Můj otec je kazatelem, můj bratr, můj kazatel bude již... To může souhlasit. Avšak jak je tomu s vami? Jistota byla jen tam, kde byl důkaz viditelný. Jestliže byli rodiče uvnitř, syn ale venku, tedy byl v nebezpečí a musel zahynout. Avšak otec vevnitř byl bezpečný. Právě tak by to bylo i opačně. Jen na znamení to záleží. „Uvidím-li znamení, přejdu kolem vás šetrně.“ To je to jediné.

Neříkejte: „Můj syn je kazatelem“, nebo vy matky neříkejte: „Mám ty nejlepší hochy a dívky. Řeknu vám, jsou tak milí. Byli naplněni Duchem Svatým a mají takovou lásku. Jsou poslušní, jak jsem to před tím ještě nikdy neviděla.“ Avšak, jak je to s tebou, matko? Vy děti můžete říkat: „Moje matka je tak líbezná. Víím, že až umře, přijde do nebe; neboť ona skutečně má znamení, bratře Branhame.“ Avšak, jak je to s tebou? Celá rodina tam musí být přivedena.

Jste již unaveni? Budu v několika minutách končit. Mohl bych zde přestat a pokračovat dnes večer, avšak snad ještě trochu déle počkáte, pospíším si. Chtěl bych toto uvést na pravé místo. Právě nyní, kdy pomazání na tom spočívá, musí to být přineseno. Jen když je znamení viditelně umístěno a celá rodina stojí pod krví. Tatínku a maminko, víím, jak se cítíte. Mám také děti. Rád bych je viděl zachráněné. Dnes mluvím k sobě samému. Mám bratry, mám jednu sestru, mám příbuzné. Rád bych je viděl zachráněné. Nezapomeňte, bez důkazu znamení zahynou a nebudou mít žádný podíl na prvním vzkříšení. Byli by ztraceni. Jen znamení je rozhodující.

Přál bych si, abychom měli čas čísti z Jozueho, jak jedna pohanská nevěstka jménem Raab, věřila (Jozue 2).

Chtěl bych vám tím ukázat, na čem to záleží. Tato pohanská nevěstka zůstala spolu se svojí rodinou ušetřena. Ona věřila a její celá rodina byla umístěním

červené šňůry – znamení – ochráněna. Museli být v domě, jinak by byli zahynuli. Oni slyšeli o hněvu Božím. Uslyšeli o zjevených znameních a zázracích Božích, které On konal mezi Svým lidem, avšak museli to přijmout. Anděl soudu Božího přišel, věděli to. Jozua byl ten anděl – posel. Byli zralí; tak je nyní každý národ zralý pro soud Boží. Tato nevěstka slyšela „Víra přichází ze slyšení.“ Řekla si: „Všechny země jsou znepokojeny“, a tak to bylo.

Přijala se ctí zvědy, kteří vyšli, aby vše připravili. Chtěla být zachráněna. Řekla: „Vím, že váš Bůh je ten pravý Bůh. Slyšela jsem o těch velkých věcech, které konal. Vím, co udělal těm různým národům. Vidím, že ti, kteří Jej přijímají, jsou zachráněni a ti, kteří Jej odmítají, jsou zničeni. Chtěla bych žít“, řekla.

Všimněte si, i v Jerichu slyšeli, co Bůh učinil, avšak nenechali se varovat. V této zemi není ani jedna denominace, která by byla neslyšela, co Bůh činí. Nechtějí se nechat varovat. Jeho velká moc a Jeho znamení byly zjeveny. Tehdy připravil cestu. Prošli Rudým mořem jako po suché zemi. Stvořil věci: žáby, mouchy atd. Všechno učinil Svým Slovem, skrze Svého proroka. To nebylo žádné tajemství. Věděli to. Raab si řekla: „Slyšela jsem o tom a nechtěla bych zahynout s nevěřícími.“

Vězte, soud musel následovat, neboť byli pro něj zralí. Ona to věděla. Takto byla připravena cesta k úniku. Ostatní se asi domnívali, že jejich velká denominace v Jerichu bude s to klást odpor hněvu Božímu. Mysleli si: „Ach, Bůh to neučiní.“ Tak to řekl satan Evě: „Opravdu řekl Bůh?“ On to učiní, neboť to řekl. To je Jeho Slovo. „Ledaže by byl člověk znovuzrozen – všechna tato znamení budou mít ti, kteří jsou znovuzrozeni. Po tom poznají všichni, že jste moji učedníci.“

V pořádku. Tak to chtěl On učinit. Ó, co se stalo? Nyní byli umlčeni. Říkají: „Zde se nebude již konat žádné probuzení, naše denominace to nebude podporovat. Nesmysl takového druhu nechceme mít u nás. Zakazují každému z vás, aby se těch shromáždění zúčastnil“, tak to říkají.

Jericho náleželo mezi ty odsouzené. Avšak musel být někdo, kdo tomuto předurčenému semenu přinesl tu zprávu, tak jak se to děje dnes, že se zvukové pásky tu a tam v domech pouštějí.

Učinila svůj vlastní dům místem k přijetí poselství. Poselství zastihlo v každém případě předurčené semeno. Nevíme, jak tam přišlo. Avšak dostalo se tam, aby spravedliví nezahynuli s nespravedlivými. Bůh pečuje o to i dnes; všude to proniká. Oni nevědí jak, neboť to nepodporují, avšak všude je předurčené semeno. Každý, kdo zná jen trochu Bibli, ví, že ta nevěstka byla předurčena. Přirozeně Bible říká: „Nezahynula s těmi, kteří neuvěřili.“ To je pravda. Tak uvěřila poselství

hodiny, a Bůh jí dal znamení skrze Své posly. Řekli: „Upevni červenou šňůru na svém domě.“ Řekli: „Jestliže ten červený provázek tam nedáš a nenecháš jej tam, abys byla uchráněna, budeme svobodni od svého slibu“, a dále: „Budeš-li se nacházet někde venku, neponeseme žádnou odpovědnost. Raab, připrav se a doveď předurčené semeno dovnitř. Přiveď svoje rodiče, neboť my jsme se vystěhovali z Egypta pod smířením. Každý, kdo není pod tímto znamením, zahyne. Raab, to je tvoje znamení – důkaz!“

Říkám vám to ve Jménu Pána. Nyní je to to stejné. Musíte umístit znamení, nejen být s tím obeznámeni a znát posla. Mínili: „Známe anděla hněvu, Jozueho, vykonavatele soudu Božího, jsme jeho známí. On Ví, že tu musí být znamení jako důkaz. Pověš ten provázek, neboť ti to zaručuji přísahou.“

Bůh učinil tu přísahu a každý, kdo pod ní nebyl, zahynul. Všichni, kdož byli uvnitř, zůstali na živu. Nuže, rovněž tak trvá přísaha dnes. „Nenechám vás zahynout s těmi, kteří poselství nevěří.“

Raab slyšela o těch činech a ona věřila. Shromáždila svoji celou rodinu, neboť to byli ti jediní z celého města, kteří věřili. Vidíte, bylo jich málo. Jeden tu a jeden tam. Jedna rodina z celého státu. Souhlasí to? Přesně! Vykládáme skutečnosti.

Chcete-li poznat skutečnost, musíte nejdříve vidět stínový obraz. Když uvidíte stín, víte, jak vypadá obraz ve skutečnosti. Jeho moc byla zjevná. Soud byl vyneseno. Museli věřit, aby byli zachráněni. Tito poslové sestoupili a našli předurčené semeno – ty, kteří tomu uvěřili. Dala svůj dům k dispozici pro sejití, aby tyto posly přijala. Do církvi je nepustili. Ani vás tam nepustí. Vyhodí vás, budete-li něco o tom mluvit. Všichni ve městě, kteří věřili, se sešli, byli pod znamením. Přesně to také platí dnes pro nás. Chcete-li, aby členové vaší rodiny byli zachráněni, pak je vezměte rychle dovnitř. Když to velké město bylo hněvem Božím zničeno, byl její dům kvůli znamení bezpečný. Znamení bylo jejím důkazem, neboť se nacházelo na jejím domě. Když celé město padlo k zemi, zůstal zachován.

Bůh sám uznal poselství posla. Amen! Byl o tom podán důkaz. Poznali poselství, ON dával pozor na poselství Svého posla. Když celé město padlo k zemi, zůstala Raab s členy své rodiny zachována pro znamení, které umístila. Ostatní zahynuli. Z města nezbylo nic. Jestliže si někdo vzal svůj majetek, přesto s ním zahynul spolu s denominací. Všecko bylo zničeno. „Proklet buď muž, který by se kdy pokusil znovu město vybudovat. (Joz. 6,26). Jeho prvorozený syn musí zemřít.“ Bůh vyslovil kletbu. Toto velké město, které odmítlo poselství milosti a milosrdenství, oni se domnívali, že jsou bezpečni. Mnoho lidí myslí dnes, že jsou

bezpečni, protože náležejí k nějaké církvi. Nevěřte to. Krev bude pro vás znamením. Nyní je Duch Svátý pro vás tím znamením – život, který byl v krvi.

Bůh použil stejným způsobem symbol za znamení jako v Egyptě. Jozue, dokonalý typ na Ježíše Krista, držel se důkazu znamení, jak to poslové kázali, tím, že řekl: „Ochraňte dům a všechno, co je v něm, je to vyhrazeno Pánovi.“ Amen! Pohanská nevěstka, avšak ona to slyšela a věřila tomu a umístila znamení. Zcela lhostejno, jak hluboko jste ponořeni v hřích a co jste snad učinili, pro vás je naděje, jestliže umístíte znamení. Je to pro vás. Cítíte-li tažení ve svém srdci, pak víte, že to je pro vás. Vyvěste znamení.

Slovo Jozue znamená Jehovah – Vysvoboditel (Zachránce). Také Ježíš znamená Vysvoboditel. Jozue znal své posly. Vrátili se a řekli: „Splnili jsme tvůj rozkaz. Nalezli jsme tam jednu ženu, která uvěřila, když jsme svědčili (jako s přehráváním zvukové pásky). Řekli jsme jí, co se bude dít, a že má jako znamení připravit červenou šňůru. Nuže, Jozue, kázali jsme to. Stojíš za tím?“

„Vyslal jsem vás.“ Amen!

Všechno se zhroutilo, ale její dům zůstal stát.

Jozua tu stanul, dal signál a všechno se zřítilo. Raab tam seděla se svojí rodinou a se svým majetkem v bezpečí. Amen! Seděli tam a nepotřebovali se dívat ustaraně oknem. Mohli číst Písmo, zatímco se konal boj. Od té doby patřila k národu izraelskému a stěhovala se do Betléma. Tam se provdala a obdržela svůj dědičný podíl. Měla syna jménem Bóz. Bóz se stal otcem Obéda, jehož matkou byla Rut. Obéd opět byl otcem Jesseho a Jesse byl otcem Davida. Tak to je. Protože nevěstka Raab uvěřila poslům, umístila znamení a byla se svým domem zachráněna. V opačném případě byla by zahynula. Poslouchejte dobře! Ó, řeknete, pochopili jste to? Všichni v Egyptě, kteří byli pod krví, zůstali zachováni. Všichni v Jerichu, stojící pod znamením byli zachráněni. Všichni, kteří v této době žijí pod znamením, budou zachráněni. Zabitý beránek byl typ na Ježíše Krista.

U Žid. 13, 10-20 čteme o krvi věčné smlouvy. (Napište si to prosím.) V souvislosti s Krví Ježíše Krista je řeč o krvi věčné smlouvy. Až budeme dokončeni, skončí spasení. Je to věčná smlouva. Jiná smlouva již nikdy nebude učiněna. Až skončí čas, nebude již zapotřebí smlouvy, avšak až do té doby ji potřebujeme. Nezapomeňte to, tedy je to věčná smlouva. Zaslíbení Boží jsou závislá na Smlouvě Krve a osvobozují nás od hříchu. Amen!

Nezůstává již více žádný hřích. Vzávejte Jej a oznamujte Jeho zaslíbenou moc Boží, krví obmytý, Jeho pod Smlouvou Krve stojící lid má v sobě Ducha Ježíše Krista. Jim platí Slovo: „Kdo věří ve mne, bude konat skutky, které jsem já činil.“

Vývoj Smlouvy v Novém Zákoně. Testament znamená smlouvu – závěť, že ano, Dr. Vayle? Testament znamená smlouvu. Nový testament znamená nová smlouva. Ve Starém Zákoně, když byl beránek obětován, nemohl se život vrátit na věřícího. V Novém Zákoně to byl Beránek Boží, který byl obětován a Jeho život přichází na nás zpět. V Novém Zákoně je život v krvi, život z krve Beránka, čímž se stal Nový Zákon účinným; neboť tak to Bůh řekl: „V tom bude spočívat smlouva, kterou po oněch dnech učiním: vepíši jim svůj zákon v srdce.“ (ŽZid. 8,10) Ne na kamenné desky, nýbrž v naše srdce dovnitř skrze krev. Toto je smlouva Ducha, kterou On s lidmi učinil.

ON znázorňuje Svoji moc, Jan 14,12: „Kdo ve mne věří, bude konat skutky, které jsem já konal.“ Nový Zákon – nová smlouva – nový život. Ukazuje, že Ježíš splnil každý požadavek, který Bůh vznesl a činí z nás pravé syny a dcery Boží. Pod krví není více žádné zatracení. U Řím. 8,1 stojí: „A tak není více žádného zavržení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši.“ Zde nejsou oslovováni ti, kteří v Něho věří, nýbrž ti, kteří jsou v Kristu Ježíši, kteří nechodí podle těla, nýbrž podle Ducha. Ježíš řekl:

„Moje Slova jsou Duch a život.“

Ó, kdybych mohl vzítí toto jako text a mluvit ještě další dvě hodiny! Žádné odsouzení více. Svobodni od hříchu, zbaveni starostí tohoto světa. Žádné odsouzení pro ty, kteří byli Duchem pokřtěni v jedno tělo. V tom vykonala Krev Beránkova působení. Bůh nebes vás přijal. Jeho život je ve vás. Jste syny a dcerami Božími. Váš charakter je charakterem Božím. Co to je? Být strčen do toho? Nikoliv, Bůh je Bohem soudu; On je Bohem, který kárá. Musí to souhlasit. Nic jiného to nezpůsobí. Takový charakter musíte mít. Máte prostě charakter vašeho Otce. Život vyšel z krve. Krev byla natřena, ale život nemohl přejít na věřícího, neboť to byl život zvířete. Avšak hleďte, On nebyl jen člověk, nýbrž Bohočlověk. A tak i věřící jsou nyní nejen lidmi, nýbrž syny a dcerami Božími. Vy jste přijali Jeho život, jenž byl v Něm a který se navrátil. Proměnilo vás to z hříšníka ve znovuzrozeného; vyvedlo vás to z církví a denominací a učinilo to z vás Duchem Svatým naplněného křestana. Život Boží nyní proudí z vás jako jiskry z kovadliny, zatímco chodíte v plné ctnostní síle, lásce a mírnosti a Duch Svatý působí a mluví skrze vás. Hleďte, na tom to záleží.

Jak se to stane? Slyšíte poselství, dáváte pozor na ohnivý sloup. Ó, jaká to požehnaná jistota! Přešli jste ze smrti do života. Není již žádné zatracení. Jestliže nás srdce naše neodsuzují, přijmeme, zač prosíme. Víme, je-li v našem srdci hřích, že nás zatracuje. Potom se o to ani nepotřebujeme pokoušet. Musíte být oproštěni od hříchu. Jediná možnost, jak být osvobozen od hříchu, záleží v tom, být v Něm. To jediné bezpečí před hříchem je Kristus.

Nezapomeňte na to: krev smlouvy není bez znamení uznána. Nemůžete jednoduše říci: „Byli jsme od všech těch věcí posvěceni“, to není ještě žádný důkaz. Duch je to znamení, Duch Kristův ve vás. Věřte tomu.

Nyní hleďte, Slovo nám dává tu jistotu zaslíbení. Poznamenal jsem si různá místa Písma. Mohl bych o tom kázat celý den. Slovo nám dává jistotu zaslíbení. Slovo je zaslíbení, a Slovo je Bůh, a Slovo je naše. Stáváme se částí Slova a Slovo v nás nabývá podoby. „Zůstanete-li ve mně a Slova má zůstanou ve vás...“ Celek se stává jednou velkou rodinou. Dává nám to jistotu. Proč? Je to přece částí nás samých. Jaký to mocný text. V něm je jistota zaslíbení.

Znamení je důkaz, že jste byli vykoupeni a přijati. Nemůžete mítí důkaz jízdenky na dráhu dříve, dokud jste nezaplatili cenu. Vy víte, jak se platí cena, že ano? Tu jde o to, věřit a přijmout. Úplná poslušnost celého Slova Božího vás opravňuje ke znamení. ÚPLNÁ POSLUŠNOST-nejen jedna část, něco tak jak jdou vaše denominace, nýbrž všechno v to zahrnuje. Úplná poslušnost vůči Slovu Božímu, které jest Kristus a vás do Krista přivádí.

Co by bylo, kdybyste byli úplně uvnitř a vaše nohy by visely ven? Nebo kdybyste byli vevnitř a vaše ruce by visely ven? Největší část z nás by byla uvnitř, ale srdce by viselo venku. Srdce je ve světě. Rozumíte tomu? Tak to být nesmí, úplná a dokonalá poslušnost vás sjednocuje se Slovem. Věříte Mu naprosto, je v celé úplnosti ve vás, pak vidíte, jak skrze vás působí. Potom již nechodíte za světskými zábavami. Jste křesťany. Zcela lhostejno, co někdo říká, již se vás to více nedotkne. Jste v Kristu. Jste tak bezpečni, jak to jen je možné. Zaklepe-li smrt na dveře nemá již vůbec žádného podílu. Je to pro vás jen rozloučení odtud a vstoupení tam. Stáří nic neznamená. Potom jste od stáří osvobozeni. Jste ve věčnosti, neboť jste v NĚM. On je věčný. Zda jste mladí nebo staří nebo ve středním věku, zda jste krásní nebo oškliví, velicí nebo malí, na tom nezáleží.

Vy tyto věci víc nečiníte, jsou za vámi. Zemřel jste a život váš je skryt s Kristem v Bohu. Jste vekřtěni Duchem

Svatým a chodíte v Kristu. Ten jediný cíl, který vidíte, je Kristus. To souhlasí. To je vše, co byste chtěli. Žádný div, že zpíváte:

Naplň moji cestu na každý den láskou...

Nechtě mně být vašim bratrem. Nechtě mne žítí jako vzor toho, co řekl Kristus, jací bychom měli být. Nechtě mne být bratrem k bratřím, bratrem k sestrám, kazatelem kazatelům. Nechtě mne být vzorem vzorům. Nechtě mne ukázat světu, že toto Slovo je Kristus. Jediný způsob, kterým to mohu učinit, je být

v Něm neboť to sám ze sebe nemohu učinit. To nemůžete. Avšak jestliže jste se Slovem jedno, pak se (Slovo) vyžívá samo.

Jste chodícími dopisy Ježíše Krista (2. Kor. 3,3), jestliže má nad vámi úplnou vládu, aby mohl každé Slovo potvrdit. Jestliže to ON takto chce, tedy neříkejte: „Ne, ne, to nevěříme.“ Hleďte, pak nejste plně ve Slovu.

Dávejte pečlivý pozor! Úplná poslušnost vůči celému Slovu Božímu opravňuje vás ke znamení. Modlíme-li se, musíme přinést důkaz spolu s našimi modlitbami. Řeknete-li: „Pane modlím se, ale nemám ještě...“ Hleďte, tak to nejde. Pak můžete přestat. Přijďte nejdříve a přijměte znamení, neboť znamení On uzná. Modlíme-li se, musíme přinést důkaz. „Pane, jsem ti naprosto poslušný. Učinil jsem pokání ze svých hříchů. Jsem jist, že jsi mi odpustil. Byl jsem pokřtěn na Jméno Ježíše Krista, Duch Svätý na mne spočívá, avšak nyní potřebuji určité věci ke Tvé cti Pane, prosím o to. Náleží mi to nyní.“

Pak je to hluboko ve vás zakotveno. Hleďte, patří to vám. Pak je všechno pryč, je to vyřízeno. Prosili jste o to. Nyní to musíte přijmout, neboť to chcete k Jeho cti; On vám to dá. Potom víte, že se vám toho dostalo. Tak je to také s našimi dětmi a jinými. Činíme si nárok na krev, věříme tomu a tak se to také stane.

Dobrá, co učiní On potom? Jestliže se můžete prokázat znamením spolu s vaší modlitbou, ukazuje to, že jste vešli v úplnou poslušnost celého Slova Božího. Potom jste vy a Slovo jedno. Prosíte jen ještě o to, čehož jste již částí. Podle čeho to poznáte? Řeknu-li: „Ruko poslechni mne, podej mi kapesník,“ pak to učiní. Ruka mne poslouchá. Proč? Ona je částí mne. Tudíž, když vy a Slovo se stanete jedno, náleží vám každé zaslíbení. Čest budiž Bohu! Každé zaslíbení vám náleží, je vám k dispozici, avšak dejte pozor, co s tím učiníte. Nestrkali byste svoji ruku do ohně jen proto, abyste viděli, zda to dokážete. Avšak, když něco v ohni je, co musím vychátit, bude mi poslušná. Tak je to správné.

Dávejte pozor, co činíte. Z toho důvodu byl Duch Svätý pro tyto věci úsporně rozdělen. Vy víte, co míním. Skutečný služebník Boží nestaví se s tím na odív, aby něco předváděl. Když se modlíme, přinášíme důkaz. Ukazuje to, že jsme úplně poslušní.

Bible říká, že krev mluví (Žid. 12,24). Každý ví, že chemické složení krve nemůže mluvit. Rozumíte, co myslím? Avšak, kolik jich ví, že krev mluví? Chcete si ještě poznamenat 1. Moj. 4,10? „Bůh ale řekl: 'Co jsi učinil? Slyším krev bratra tvého volat ke mně ze země i!'“ Amen! Souhlasí to? Jeho krev mluvila. Hallelujah! Tak to Bůh řekl. „Co jsi učinil?“ On odpověděl: „Jsem snad strážným bratra

svého?“ Nato řekl Bůh: „Hlas krve jeho volá ke mně.“ Jeho krev volala. Je to znamení. Je to důkaz, že byl zabit. Jeho krev volala k Bohu.

Pochopte to tedy z 1. Moj. 4,10. Rovněž tak nám podává zprávu Žid. 12,24, že krev Ježíše Krista hovoří lépe než krev Ábelova. Hleďte, Ábel byl spravedlivý člověk. Zemřel nevinný. Byl Kainovi v cestě, protože zastával pravé zjevení, které měl. Mluvil o tom, provolával to; spravedlivá krev křičela proti Kainovi. Krev Ježíše Krista však nevolá jen, nýbrž ona nás vykoupila. Amen. Hovoří něco lepšího. Činí z nás syny a dcery Boží. Skrývá nás před hněvem Božím. Krev Ábelova nemohla přikrýt Kaina, avšak krev Ježíše Krista nás přikrývá. Amen!

Kainovci dneška vystupují. Oni pronásledují a jsou proti Slovu. Říkají: „Dny zázraku jsou za námi. Všechny tyto věci jsou nesmysl.“ Avšak krev volá. Krev Ježíše Krista provolává, že nám v ní odpustil, jen když to přijmete.

Přál bych si, abych o tom mohl déle mluvit. „Krev mluví lépe.“ Utečte do bezpečí, použijte jí, neboť proto věříte Chcete mítí svoji vlastní jistotu. Věřte, abyste byli bezpeční, proto použijte znamení pro celou rodinu. Ptáte se: „Jak to mohu učinit?“ Vzneste požadavek. Jestliže to účinkovalo při vás, pak jste se Slovem jedno. Amen! Je pro vás pro všechny účinné. Vy a Slovo jste jedno. Použijte je pro vaše děti a pro vaše rodinné příslušníky, jak to učinila Raab. Ona požadovala znamení pro svého otce a svoji matku, pro svoje bratry a sestry a přivedla je všechny dovnitř. Použijte to i vy. Řekněte: „Pane, vyprošuji si svého syna. Pane, daruj mi moji dceru, požaduji je. Satane, propusť je! Přicházím, abych je odvedl. Upotřebuji své znamení – Ducha Svatého. Ó, Duchu Svatý, který ve mne žiješ, uchop moje rodinné příslušníky. Chtěl bych je vidět přivedené dovnitř skrze Tvé pomazání, které na mne spočívá.“ On to učiní. Amen!

Tak to učinili v Egyptě. Tak se to stalo v Jerichu. Chcete číst ještě jedno místo? Ve Skut. ap. 16,31 řekl Pavel žaláříkovi: „Věř v Pána Ježíše Krista, tak budeš zachráněn ty i tvůj dům.“ Věř, jsem poslem této hodiny. Věřte za svůj dům. Přiveďte všechny dovnitř.

Dozorce vězňů zažil, že Bůh nebes před soudem učinil zázrak. Věříš. „Ano, co musím učinit?“ Odpověděl: „Vstaň a dej se pokřtít.“ Pavel řekl: „Věř v Pána Ježíše Krista, tak budeš spasen ty i dům tvůj.“ A ihned se dal od něho pokřtít.

Co věřit? Věř v Pána Ježíše Krista za celý svůj dům. Použij znamení pro svůj dům. Co uděláte, použijete-li znamení pro svůj dům? Odstraňte všechn plevel. Dejte pryč všechny ty krátké sukně, ty krátké ženské kalhoty, hry v karty, cigarety, televizory a co jiného ještě tu je a vyhoďte to ven za dveře. Použijete znamení, proto to všechno nemůžete mlčky trpět. Vyhoďte všechno ven: tancování, party, ty

necudné časopisy a všechno, co náleží světu. Řekněte jednoduše, zde se uklízí. Jak to učinil Jákob, řekl své ženě a ostatním: „Vyperte své šatstvo, připravte se a odhodte modly.“ Amen!

Vy víte, co stojí psáno: „Posvěťte se.“ (Jozue 3,5) „Vyperte svůj oděv a nepřistupujte ke svým manželkám.“ (2. Moj. 19,10 a 15) Připravili se, jednak, aby se setkali s Bohem, za druhé, aby překročili Jordán. Amen! Vyhověli požadavku. Připravte se. Věřte v to. Použijte toho. Uklidte. Všichni příbuzní ať to uvidí. Bude to mít účinek. Uvažte to ve víře a přineste znamení na modlitbě. Použijte toho s nejvyšší láskou. Vy víte, že potom se to stát musí. Použijte toho důvěřivě a u víře, potom to pomůže. Mluvíte-li k vašemu dítěti, vašemu muži, vaší manželce nebo příbuzným, tak věřte, že to pomůže. Řekněte: „Pane, činím si na ně nárok; patří mne. Pane, chtěl bych je pro Tebe.“

Vytvořte nejprve atmosféru, použijte to a oni přijdou dovnitř. Ó, máte-li sami to znamení, bude kolem vás duchovní atmosféra moci a lidé uvidí na vašem chození, že jste křesťané. Řekněte jim to v lásce. Oni vašim slovům uvěří a přidrží se jich. Použijte znamení. Choďte podle něho. Požadujte své rodinné příslušníky. Nyní to musíte učinit; nyní je večerní doba, doba použití, neboť hněv brzy nastane. Pak může být pozdě. Učiňte nárok v důvěře.

Jestliže byste si chtěli o tom něco přecíst, pak to naleznete v Efez. 2,10. Nekonáme mrtvé skutky, nýbrž sloužíme Bohu živými skutky. Amen! Živými skutky, živými znameními – Vy přece věříte v živá znamení? Poznamenejte si ještě Žid. 9, 11-14. Živá znamení, živé skutky – použijte toho, ne mrtvá ustanovení, kdy přistupují jen k nějaké církvi nebo denominaci.

Jeden milý křesťanský bratr, dobrý přítel, přišel sem, a dal se pokřtít. Nato řekla jeho matka: „Byla bych si přála, abys šel k nějaké větší církvi, aby ses tam dal pokřtít.“ On ale nechtěl ty staré věci a mrtvá ustanovení. Nesloužíme neživým ustanovením a mrtvým bohům, sloužíme živému Bohu, jehož Krev byla prolita. Znamení nám bylo dáno, protože jsme obdrželi život. Amen!

Nezabývejte se mrtvými ustanoveními. Zapírají věci, jako znamení. Říkají: „Dny zázraků jsou za námi“, a že již neexistuje křest Duchem Svatým. Proč bychom se k nim měli připojovat? Nečiňte to. Použijte znamení a služte živému Bohu živými skutky, živými znameními: uzdravováním nemocných, kříslením mrtvých, předpovídáním věcí, mluvením v jazycích, výkladem, který pokaždé souhlasí, proroctvím, v němž jsou oznamovány věci, které se mají stát. Znamení se dějí na nebi a na zemi. Amen! Přesně, jak to Bible říká. Služte živému Bohu. Použijte znamení.

Nechoďte do kostelních církví a nespojujte se s překonanými věcmi, neboť oni ještě ani nevěří, že se dějí znamení.

Avšak my tomu věříme. Amen! Říkají: „Znamení nejsou, to je nesmysl, je to šílené!“

Pročpak se vy ženy tak strojíte a stříháte svůj vlas? Nevíte, co říká Bible? Hleďte, v tom je ten rozdíl. Nedotýkejte se toho, nemějte s tím nic společného. On je Bůh. To všechno má svůj význam.

Oni si myslí, že je to nesmysl. Pro nás ale, kteří věříme, a pravdu jsme poznali, je to Jeho živá přítomnost, neboť se to děje stejným způsobem, jak to On činil, když chodil zde na zemi. Amen.

Říkají: „To s tím ohnivým sloupem je přece jen domněnka.“ Ó, nikoliv, nikdy! My si to nenamlouváme. I o Pavlovi mysleli, že si to namlouval. Egypťané mysleli, že Izraelité se to jen domnívají, avšak oni byli tím přivedeni do zaslíbené země. Vy znáte Žid. 13,8: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes a až na věky.“ Zapamatujte si to. On je ten stejný.

Říkají: „Byla to jen klamná představa.“

Napsal jsem si tato místa, proto vím, kde jsou napsána.

Vím, že je to Jeho živá přítomnost, neboť On činí totéž (tím stejným Duchem. Kdybychom byli vedeni do nějakých stanov nebo denominace, ihned bychom věděli, že to není Kristus. Kdybych vás vedl k nějakému ustanovení, byl bych poslán od nějaké denominace. Nepřináším vám však žádná ustanovení, nýbrž vás v těch denominacích učím Slovo Boží, které zjevuje moc vzkříšení Ježíše Krista. Nejen pro mne samého, nýbrž pro všechny, kteří to přijmou. Potom jste mými bratry. Nejsm něco velkého a vy malí, nýbrž jsme všichni stejně malí před Bohem. Jsme Jeho milované děti. Nevíme ještě všechno, co bychom museli vědět, On nám to však oznámí podle Své vůle. Avšak jsme mu vděční za to, co z Jeho požehnání známe. Nechtěl bych si to všechno ponechat pro sebe, nýbrž nechat vás abyste se na tom podíleli. Rád bych vás u toho viděl a chtěl bych, abyste přijali znamení, nemáte-li je dosud. Většina z vás je již přijala. Mám nyní na mysli ty, kteří je ještě nemají (i ty kteří poslouchají zvukové pásky). Mnozí zde z vás a všude vy jste vysli, avšak jsou tisíce a tisíce, kteří ještě budou slyšet zvukové pásky. Je to služba. Někdo přijde nenápadně do Jericha jako nyní se zvukovými pásy neboť předurčené semeno musí být vyvoláno, dříve než nastane hněv.

Vězte, že je to přítomnost živého Boha, která dokazuje, že Bůh Jej vzkřísil z mrtvých podle Svého zaslíbeného Slova. „Malou chvíli a svět ně více neužít.“ Ti

z Jericha a Egypta mne již více nespátrí, vy však mne uvidíte, neboť Já – já je osobní zájmeno vztahující se na sebe sama – Já s vámi budu. Já jsem Důkaz. Moje zmrtvýchvstání je ten důkaz. Skutky, které činím, budou vás – budou mne ve vás identifikovat (ztotožňovat).

„Jak to bylo ve dnech Lotových, tak to bude, až se Syn člověka zjeví“ – až poselství večerní doby zazní; neboť k večeru bude světlo. K večeru se objeví světlo. Čest budiž Bohu! Naladuje mne to tak radostně, že bych mohl vojska prolomit a přes zeď skákat. Bude světlo v čas večera (Zach. 14,7) Tak to je. To řekl prorok.

„**Budu s vámi...**“ v období Lutherově a Wesleyově, právě tak v letničním období; avšak přímo ve večerní době vzejde světlo. Denominace vyhasnou, znamení však bude použito. Všichni ti, kteří byli upřímného srdce a zesnuli již v těch rozličných časových obdobích, nemohou být dokonalí bez oněch z našeho věku. Na konci času pak bude celé tělo se všemi údy spojeno a dokončeno. Žijeme v době, kdy krev dokonává působení. „**Spatřím-li krev jako znamení, přeždu kolem vás šetrně.**“ V tom spočívá důkaz, že Bůh Jej vzkřísil z mrtvých. Vy tomu věřte! Žije dnes mezi námi. Ten „**Já s vámi budu...**“ je Kristus, a ten „Já“ je s námi až do skonání, až do konce světa. Podle Svého zaslíbeného Slova dal příslib, že s námi bude až na konec světa. Řekl: „Skutky, které já činím, budete i vy činit.“ Pro nás to není žádný nesmysl, je to znamení, důkaz. Přijímáme tu svatou Krev, přijímáme Jeho obětovanou Krev, kterou obdržíme život, důkaz, pečeť Jeho zaslíbení. „**Nezarmucujte Ducha Svatého, kterým jste zapečetěni ke dni vykoupění.**“ Jste přijati do Smlouvy, máte znamení, Duch Svatý je ta pečeť.

Je-li něco uvnitř a bylo to zapečetěno, nemůže to být zrušeno. Pečeť Boží nemůžete zrušit. „Nezarmucujte Ducha Svatého Božího, kterým jste byli zapečetěni ke dni vašeho vykoupění“, až bude celé tělo vzkříšeno. Život je znamení, že semeno bylo oplodněno věčným životem. „Můj vlastní život, Já jej opět vzkřísím v nejspolečnější den.“

Zatímco putujete, buďte plni důvěry, že život Kristův je ve vás a že vy jste v Něm. Skrze jednoho Ducha byli jsme všichni v jedno tělo ve křtěni a Duchem Svatým jako věřící vpečetěni až ke dni, kdy nás Ježíš vzkřísí. Umístěte znamení. Pro nás to znamená vše. Očekáváme od Oběti, že nám dá život. On to učinil, a proto nám dává znamení. Používáme je, naši pečeť. Zúčastněte se toho. Ó, jak je to velké, mítí na tom účast, být jedním Duchem ve křtěni do tajemného těla Kristova. Hleďte, Duch Svatý bdí nade vším, co je řečeno. Musíme být v tomto těle Ježíše Krista. Nepotřebujeme tak mnoho vzdělání, potřebujeme Ducha Svatého. On je to, který všechno působí. Doufám, že jste tomu správně rozuměli.

Tajemné tělo. Mělo to splnit nějaký účel, jinak by to nebylo bývalo řečeno. On je nyní zde, On je nyní zde na pódiu, On je tam mezi vámi. Je to On. V Něm není smrt, žádná bolest, žádné starosti, žádný hřích, žádná nemoc. Jsme v Něm.

Jestliže chce satan na vás vložit nějakou nemoc, upotřebte vaše znamení a použijte je, neboť jste vykoupeným vlastnictvím Ježíše Krista. Znamení to zaručuje – vaše cesta je zaplacená. Řekne-li satan: „Až zemřete, budete ztraceni“, pak řekněte: „To nesouhlasí, neboť jsem vykoupeným vlastnictvím Ježíše Krista a mám toho důkaz.“

Co je důkaz? Satan to ví a musí to vzít na vědomí. Mohli byste mluvit s mnohými kazateli a oni by se s vámi přeli. Nikoliv ale satan, neboť on to ví. Ó, ano, on učinil své útoky proti Ježíši Kristu a prohrál při tom. Satan ví, o čem mluvíme. Prokažte se jen znamením, tak prchá, protože jste zapečetěným vlastnictvím. Nemůže to zrušit a vložit tam něco, co není správné. Řekněte: „Odstup ode mne, neboť jsem zapečetěn.“ Ó, zapečetěné vlastnictví. Jste vykoupeni. Držte znamení svou nepohnutelnou vírou v Jeho zaslíbení, pak prchá satan, „**...neboť modlitba spravedlivého mnoho zmůže, jestliže je opravdová.**“

Vezměte důkaz, k tomu jste jej přijali. Satan vás bude pokoušet. Dělal to v Egyptě, dělal to asi s Raab. Dovedu si představit, že kolem jdoucí vojáci se smáli, když uviděli tu červenou šňůru a říkali: „Tato bláznivá žena, ona není při rozumu. Hleďte, co dělá! Viděli jste už kdy něco takového?“ „Dr. Jones řekl, že na té věci nic není.“ To však učinila proto, že poslové Boží jí to řekli a přinesli poselství.

Nedovedete si představit, že Egypťané se dívali na Izraelity a říkali: „Podívejte se na tyto svaté extremisty: Natírají krev na veřeje dveří. Jak to potom zase chtějí umýt? Tyto krásné domy natírat krví!“ Mysleli si: „Ó, jak ošklivý zápach se bude šířit v několika dnech. Na té věci nic není, neboť naši faráři a kazatelé to tak říkají.“ Avšak, na té věci bylo něco pro mnohé, kteří tomu věřili. Nezapomeňte na to, záleží to na vaší nepohnutelné víře, kterou přinášíte vstříc tomuto Slovu. Neděláte to tak jako Eva, nepatříte k pochybovačům, kteří se pouští do kompromisů satanových. Vy zůstáváte věrnými každému Slovu Božimu. Eva řekla nejdříve také to, co řekl Pán, avšak satan odvětil: „Nikoliv nezemřete smrtí. Ó, ty jsi tak líbezná.“ Avšak Bůh učiní, co řekl. Můžete říkat: „Můj otec byl kazatelem, já jsem kazatelem“ atd., avšak já to nemohu změnit. Bez znamení jste ztraceni a hněv přijde na vás. Zaslíbil to. On to učiní; tím je to vyřízeno.

Neříkejte: „Dny zázraků jsou za námi,“ neboť tak to Bůh neřekl. „**Ježíš Kristus je tentýž včera dnes a tentýž na věky.**“ To On dokázal.

Nuže, my to víme, avšak oni tomu nevěří. My tomu ale věříme. Víme, že je to pravda. Jsme-li v NĚm, stáváme se částí Jeho Slova a bereme znamení, Ducha a požadujeme zaslíbení: „**Já jsem Pán, tvůj lékař.**“ Připravte se na bohoslužbu s uzdravováním dnes večer. Vezměte znamení. Použijte je se Slovem skrze vaši nepohnutelnou víru ve Slovo, tak to přijmete. Tím bude satan vyhnán ven. Neboť v Kristu jsme ode všeho osvobozeni. Přál bych si, abych mohl vydat svědectví o tom, co jsem v posledních týdnech viděl. Ó, jak mnoho bych mohl svědčit! Víte, že Jan podává zprávu, že kdyby to všechno bylo napsáno, co Ježíš konal, nemohl by svět těm knihám porozumět. Zprávy o tom, co jsem viděl ve své vlastní službě, nemohly by být narovnány na tomto pódiu. Kdybych se chtěl zmínit o podrobnostech, co On vykonal skrze moji službu – On měl v mé službě větší úspěch než ve své vlastní službě tehdy. Hallelujah! Měl více úspěchu v Jeffersonville než v Nazaretu. Tamto bylo špatné město, rovněž tak i toto. Tam nemohl žádné zázraky činit, avšak zde je konal. Buď Jemu čest! Amen. Zde konečně daroval průlom a vykonal velké věci.

Nuže, co se stalo v ostatní části světa? Nu, to vše vykonal On, ne já. Miluji Ježíše a dal jsem se Mu k dispozici a vyslovoval to, co On říkal. Tak mohl On to dílo konat. Jestliže nás všechny dostane tam, abychom tomu věřili – co by právě nyní mohl učinit, kdybychom Mu my všichni věřili – nezůstala by v zemi žádná chorá osoba; pak by se stalo všechno. Držte své znamení s vaší neochvějnou vírou v Jeho zaslíbené Slovo, a satan uteče.

Před věky dal Bůh světu jiné znamení: duhu. Na to si vzpomínáte. Vždycky dokazoval Svoji věrnost podle daného znamení. Po celá tisíciletí neprestal přinášet důkaz tohoto znamení, že ano? Váží si ho; dal světu duhu jako znamení, že nezničí zemi ještě jednou potopou. Vždycky se k němu přiznal.

Existují látky, z kterých vzniká duha. Když vyjde slunce, je viditelná. Slunce vysušuje déšť, proto dal duhu do oblaků na důkaz toho, že nikdy nespadne natolik vody, aby byla země ještě jednou zničena. V tom spočívá Jeho Smlouva

Je to znamení, neboť On řekl: „**Bude vám to na znamení...**“ (1. Moj. 9, 8-17).

On stojí při Svém znamení ode dnů Noema a ukazuje je stále znovu. Stál při Svém znamení v Egyptě a rovněž v Jerichu. Stojí při něm dnes. Stojí při Svých znameních, jsou-li viditelná. Po tisíciletí nechával zas a zas ukazovat své znamení. Nikdy na to nezapomene, je Svého znamení pamětliv. Zcela lhostejno, jak mnoho se svět mění, duha je stále ještě tady. Váží si toho. Tak to činí i nyní se Svým znaméním, zcela jedno, kolik církví se mění a co dělají, Bůh si váží jedině Svého

znamení. Dokazuje nám v tom, že vždycky stojí při tom, co říká. To uznáváme. Já v každém případě.

Očekává od nás, že poneseme Jeho znamení svojí vírou na odiv a tím satanu a všem jeho nevěřícím denominacím dokážeme, že věříme v pravdivost Jeho zaslíbení. On učiní, co ve Svě církvi zaslíbil učinit. Není možné dosáhnout ani nepatrného pokroku, protože opět upadají zpět do denominací. Příkládají velkou důležitost tomu, být dobře oblečen, být váženým, intelektuálním a školeným. Ale takto se člověk s nimi nedostane vpřed. Říkají: „Jsem metodistou, presbyteriánem“ atd., více nejsou. Avšak věřící nosí znamení.

Co začal Ježíš konat v Galilei, koná ještě nyní skrze Svě na odiv nosit znamení – Ducha Svatého – kterého On poslal zpět na Církev. Nebyly to skutky apoštolů, nýbrž skutky Ducha Svatého v apoštolích byly znaméním.

Museli vyslechnout Petra a Jana, když šli kolem dveří chrámových, ačkoliv byli neškolení. Možná, že ani jejich gramatika nebyla příliš dobrá, snad neznali všechny jednotlivosti písma, avšak lidé museli poznat, že Ježíš byl s nimi. Důkaz byl při nich viditelný, neboť tentýž Duch, který byl před ukřižováním na Kristu, spočíval na nich po vzkříšení a vylítí. Amen.

Na tento způsob zůstává podle Žid. 13,8: **„Ježíš Kristus tentýž včera, dnes a na věky.“** Proto víme, že žije. Jak víme, že jsme obdrželi život? Protože On žije v nás a protože jsme obdrželi Jeho život, stáváme se jako On – jsme v Něm. Řekl: **„Já živ jsem, i vy živi budete.“** **„Já jsem to, který byl mrtvý a opět ožil.“**

Když zemřeme sami sobě a v Něm ožijeme, máme věčný život, neboť Jeho život je v nás; znázorňuje to, co byl On. Tím On je tentýž včera, dnes a až na věky. Nikdo to nemůže popřít. Nehledíme na mrtvé skutky, nýbrž sloužíme živému Bohu podle věčné smlouvy života, který byl v Krvi Ježíše Krista.

Zatímco se blížíme ke konci, přejeme si nést na odiv důkaz Jeho milosti a lásky. Bez použití tohoto znamení to není možné. Jde o znamení. Co je to znamení? Znamení je důkaz zaplaceného dluhu; požadovaná cena byla zaplacená. Cena za naše vykoupení byla smrt a nikdo jiný než Kristus ji nemohl zaplatit. Ne duch nějaké denominace, ne duch papeže, ne duch nějakého člověka nebo tak zvaného svatého, nýbrž Duch Ježíše Krista nad církví je důkaz, že dluh byl zaplacen a každý požadavek, který Bůh položil, je splněn. Jsme jedno s Ním. **„V onen den poznáte, že Já jsem v Otci a Otec ve Mně jest, a Já ve vás a vy ve Mně.“**

Použijte znamení, důkaz Jeho zmrtvýchvstání, neboť On vstal kvůli našemu ospravedlnění, a my jsme vstali s Ním. Jsme nyní přeneseni pod společenstvím znamení s Ježíšem Kristem do nebeských míst.

Izrael mohl být bezstarostným, když natřeli krev a pokud se mohli prokázat krví jako znamením, zatímco mezi ostatními panoval velký nárek. To je to jediné, oč bychom měli být nyní starostliví, neboť soužení je již na cestě, přátelé. Nebude to již dlouho trvat, až nastanou těžkosti. Vy to víte. Buďte si jisti tím, že se můžete prokázat znamením Ducha Svatého, „**...neboť jedním Duchem my všichni byli jsme pokřtěni v jedno tělo, a stali se účastníky Jeho slávy.**“

Nalézáme se na cestě do zaslíbené země. Milujete Jej? Věříte v nutnost znamení? Kolik by jich chtělo říci: „Ó, bratře Branhame, modli se za mne. Chtěl bych být nalezen pod znamením.“ Skloňme své hlavy.

Milostivý Pane Ježíši, Tys přišel v pravý čas, kdy svět byl v hříchu a nikdo nemohl pomoci. Ó Bože, v milosrdenství jsi v obraze ukázal, že nám bude dáno znamení, že náš hřích byl nejen přikryt, nýbrž odpuštěn a odňat. Tys vylil Svoji Krev. Svůj vlastní život jsi obětoval k usmíření za naše hříchy a poslal jsi nám zpět Ducha Svatého jako znamení, kterým zůstává církev zachována, dokud On nepřijde; neboť apoštol Petr řekl: „**Zaslíbení platí vám a vašim dětem a všem těm, kteří ještě daleko jsou kterých Pán, váš Bůh povolá.**“

Pane, Tvoji milostí, s Tvoji pomocí činím si nárok na každého, kdo toto poselství slyší. Požaduji je pro Boha. Prosím Tě, Pane, za všechny, kteří zde jsou a za ty, kteří budou slyšet zvukový pás. A jestliže to předurčené semeno někde leží, Pane, tedy dej, aby to Slovo, pro tuto dobu určené, uslyšelo. Ať přijdou nyní plni pokory a to, co je jim cenné a sami sebe ať skloní před Tvým křížem jako vítězné znamení milosti Boží, v kterou byli povoláni. Necht' jsou naplněni Duchem Svatým a nosí na odiv znamení života Ježíše Krista v moci Jeho zmrtvýchvstání, dokud budou na zemi. Dopřej to, Pane.

Pane, možná, že jsem se dost jasně nevyjádřil, proto se modlím, aby Duch Svatý tato slova vzal a každému je podal tak, aby tomu lidé rozuměli, aby beze zloby poznali a věděli, že láska se nechá napomenout. Aby poznali, že tyto věci se stanou, neboť žijeme v hodině, v které příchod Pána se velice přiblížil. Vidíme zasvitnout rudé světlo nad celým světem. Čas je blízký. Kéž by lidé v tento den obdrželi Ducha Svatého, – je mojí modlitbou. Předávám je Tobě ve Jménu Ježíše Krista. Kéž by nám to bylo důkazem, dokud žijeme, neboť tak jsi to zaslíbil. Je nám lehké o to prosit, neboť Tys to zaslíbil. Víím, že se to stane, neboť prosím ve Jménu Ježíš. Amen.

Nuže, zatímco jsme sklonili své hlavy, modlil jsem se za vás v plné víře a důvěře, jak jsem jen dovedl. Modlil jsem se za vás opravdově, se vším, co ve mně jest. Hledte, vážím si toho, neboť vašimi desátky a vašimi oběťmi uhrazuji svoji obživu. Vaší podporou zde v církvi mohu kázat všem těm lidem. Je to vaše láska. To potvrzují vaše „Amen“ a vaše společenství a vaše uznalá slova, že se mohu vydat do světa a různých států. Protože vy za mnou stojíte, pomáháte mi nést toto poselství. Jsme partnery s Kristem v tomto díle. Jsme bratři a sestry. Je naším Králem. Miluji vás. Kde budu, chtěl bych také, abyste byli vy. Jezdím křížem krázem zemí, abych k vám několikrát mluvil. Mám touhu, o nedělích být zde s vámi. Miluji vás, vždycky jsem vás miloval. Mnohdy musím velmi ostře mluvit. To bývá proto, abyste byli napraveni. Je to proto, že vás miluji. Nechtěl bych, abyste to zmeškali. Vynaložte všechno. Vezměte to tedy všechno s mírností a pokorně do svých srdcí. Přijměte to. Řekněte: „Pane Ježíši, právě nyní vezmi všechno, co je ve mně a nelíbí se Ti. Pomož mi odložit moji pýchu a všechno, co je ve mně; všechno, co je ve mně; všechno neužitečné, všechnu nevíru ve mně, vyhoď ven, Pane. Vyhazuji to. Přijď Svatý Boží Duchu do mne, v mírnosti podobné holubici. Chtěl bych věčně žít, Pane. Prosim, pomoz mi nyní. Dejž to, ó Bože.“

Zatímco se modlíte, zazpíváme společně píseň: „Miluji Jež.“ Pamatujte na to, stane se to skrze lásku, neboť On je láska.

Držím nyní své ruce nad těmito kapesníky, neboť určitě je chcete před večerem vzít s sebou.

*Miluji Jež, miluji Jež,
neboť On mne miloval nejdříve
a vykoupil mé spasení na Golgatě.*

Milujte, milujte, milujte Jež! Hledte, co pro vás učinil. Stane se to láskou. Láska způsobuje poslušnost; láska přináší pospolitost; láska nás přivádí k svatební hostině. To je náš cíl: svatební hostina Beránkova. Slyším volat svého Spasitele, že mě také miluje. Zasvěťte Mu celé své srdce. Prožijte to, že do vás vejde něco líbezného. Je to Duch Svatý.

Miluji Jež, miluji Jež, neboť On miloval mne nejdříve...

Nechcete zdvihnout své ruce, zatímco hudba bude doprovázet? Jestliže jste zhřešili, nebo učinili něco převráceného, budu se nyní za vás modlit. Jestliže jsem učinil něco převráceného, zde je moje ruka, Pane. Myslím, že je mi to líto. Zdvíženou rukou dosvědčuji Pane, že to již neučiním. Víím, že zemřu, Pane. Musím tento svět v této podobě opustit, Pane. Chtěl bych se s Tebou setkat. Moje

ruka je zdvižena, vezmi ji, Pane. Naplň mne Svým Duchem; dej mi znamení Tvé lásky. Dej, aby Duch Svátý byl nade mnou, abych mohl žít klidně a oddaně. Dej, abych žil život, který byl v Kristu, aby mé srdce hořelo pro druhé, abych nezmeškal ani den ani noc, až je všechny dostihnu. Budu jako ti poslové v Jerichu. Půjdu ke všem, pokud je to možné, abych je přivedl pod smlouvu krve, pod krev Beránkovu, aby obdrželi znamení. Krev čistí. Duch je to znamení, že bylo použito krve. On je znamením, že Krev vykonala dílo. Duch může teprve tehdy přijít, když krev dokonala působení. Když bylo použito krve, potom přijde na vás Duch jako znamení, abyste věděli, že vaše víra v krev byla přijata. Vaše jízda je zaplácena. Všechno je vyřízeno. Případ je uzavřen. Jste křesťany. Jste věřícími. Kristus je ve vás, a vy jste v Kristu.

Miluji Jež.

Během toho, co jste podrželi vaše hlavy skloněné před Bohem, řekne váš kazatel br. Neville závěrečná slova. Pamatujte na bohoslužbu s uzdravováním dnes večer. Přijďte včas. Začneme v 19,00 hodin, abych mohl být v 19,30 hod na podiu. Je to v pořádku?

Dnes večer budeme mít Večeři. Jste k ní pozváni. Nedopustíte, aby toto poselství vám vymizelo z paměti. Myslete na ně. Nedopustíte NIKDY aby toto poselství vám vymizelo. Krev bude znamením, že život byl položen. A jestliže On uvidí Krev, přejde kolem vás šetrně. Duch Svátý je znamení, že Krev byla na vašich srdcích použita. Kdyby nebyla použita, nemohlo by přijít znamení. Jestliže jste to pochopili, řekněte: „Amen!“ Krve musí být nejdříve upotřebeno, pak přijde znamení. Je to znamení, že Krev vykoupení byla použita a vaše cesta byla zaplácena.

Bůh vám žehnej!